

One
MIND

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ.2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
โทรศัพท์ 0 4304 1360 E-mail : saraban_khonkaen@industry.go.th

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริม พัฒนา ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัด รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายต่าง ๆ เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๔
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๗
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๒
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ	๑๒
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๕
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๖
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๗
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๕
๓.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะการณ์ และศักยภาพ	๓๕
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๓๕
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๔๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๓
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ) จำนวน ๑๒ โครงการ	๔๖
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	๖๗
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น	๗๐
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๗๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ภายในจังหวัดขอนแก่น (SWOT Analysis & Tows Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติในเชิงพื้นที่ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยกรอบแนวคิด MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมพื้นที่
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถการประกอบการอุตสาหกรรม
- ๓) กำกับ ดูแล ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่ระบบมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๘๐
- ๒) มูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ๓) จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๙๐

“ เพราะการขับเคลื่อนประเทศไทย
ต้องใช้กำลังของคนไทยที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ”

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(การเพิ่มผลิตภาพของอุตสาหกรรมและบริการ)

๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน ภาคการผลิต ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาอุตสาหกรรมและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม อันเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) การเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูป ๔.๐

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยเน้นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับเครื่องจักรมากขึ้น การปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำด้วยการให้มูลค่าสูงด้วยการให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนย่อย : ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อม
ในอนาคต ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ (ภายในปี ๒๕๗๐)

(๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่
ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม
ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ร้อยละ ๔๐

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการโดยวางรากฐานการศึกษา
ทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนา
ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี
ดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็น
ผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้า
และบริการ การขยายช่องทางการตลาดการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน
ทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์
และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึง
คำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกัน
ความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริม
ให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถ
นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุน
การให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบ
ธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพ
การแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร
จัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้อง
กับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและ
ต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนา
ระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้นเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่ม
ของตนให้ดียิ่งขึ้น

- เป้าหมายแผนย่อย
- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่เพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (เฉลี่ยร้อยละ) ไม่น้อยกว่า ๑๕

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้เพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี) ลดลงไม่น้อยกว่า ๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชี การผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนเองให้สามารถมีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- เป้าหมายของแผนย่อย : ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อย (เฉลี่ยร้อยละ) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕

(๔) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐) ไม่เกิน ๔๓ ไม่น้อยกว่า ๕๗ คะแนน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- แนวทางการพัฒนา
 - ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลุก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดรอบคอบต่อการกระทำ ความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

- ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแสเพื่อสกัดกั้นไม่ให้เกิดการทุจริตและประพฤตินิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสเพื่อการเฝ้าระวัง และลดโอกาสการทุจริต

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - คดีทุจริตและประพฤตินิชอบลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ร้อยละ ๑๐๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)
 - จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลงร้อยละ ๕๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) **ประเด็นการปฏิรูป** ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยากเช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒) **ขั้นตอนการดำเนินงาน**

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น

EU-CBAM,US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหา ด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก ที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรม ที่เริ่มแข่งขันได้ยากเช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบ การที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้าง เศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรม ไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว (One MIND)” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายวราวุธ ศิลปอาชา) ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทย สู่นาคาตที่ยั่งยืน แข่งขันได้ในเวทีโลก ผ่านการบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑. การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

- การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน
 - การบริหารราชการต้องรับฟังเสียงของประชาชนโดยเฉพาะปัญหาและความต้องการของประชาชน กระทรวงมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการ เหล่านั้น โดยเฉพาะเรื่องเร่งด่วนที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชน
 - กระทรวงจึงจำเป็นต้องเปิด “ช่องทาง” เพียงหนึ่งช่องทางเท่านั้น เพื่อให้ประชาชนสามารถส่งเสียงถึงกระทรวงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว
 - การเปิดช่องทางรับฟังเสียงประชาชน พร้อมมีระบบติดตามการแก้ปัญหา ตามข้อเรียกร้องของประชาชน
 - จัดทำรายงานการร้องเรียนและปัญหาของประชาชน พร้อมการแก้ไขปัญหา เหล่านั้นทุกเดือน

๒. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม
 - วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Digital and AI, Semiconductors, อาหารแปรรูป มูลค่าสูง, การแพทย์และสุขภาพ, ชีวภาพ, ยานยนต์สมัยใหม่, พลังงาน สะอาด
 - ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก (Global Value Chain)
 - สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปที่ใช้ ผลผลิตเกษตรในพื้นที่หรือชุมชน
 - ยกระดับทักษะเพื่อยกระดับผลิตภาพ (Productivity) และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ ผลิตภัณฑ์

➤ จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากลด้วยการจัดทำระบบการตรวจวัดและประเมินการปล่อย, การลด, และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรม ตามหลักมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถซื้อขายคาร์บอนเครดิตของไทยในตลาดสากลได้

➤ สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย (โดยเฉพาะนักศึกษา, ผู้สูงอายุ, คนพิการ, วิสาหกิจชุมชน, และ SME)

- นโยบายอุตสาหกรรมของรัฐมนตรี

➤ อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓)
- ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เป้าหมายสำคัญ คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และสมุนไพร

➤ อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารแห่งอนาคตของเอเชีย มีเป้าหมายสำคัญ คือ Functional Food, Medical Food (อาหารสุขภาพ), Protein-based Food, อาหารผู้สูงอายุ, Recovery Drink

➤ อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำสมุนไพรไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) ที่มีมูลค่าสูง และตอบโจทยปัญหาสุขภาพของโลกอนาคต มีเป้าหมายสำคัญ คือ Nutraceutical, Herbal Medicine, Herbal Cosmetics, Food Supplements, Wellness Products, Medical and Wellness Tourism

➤ อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๔,๖)
- ยกย่องอุตสาหกรรมพื้นบ้าน เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดสากล ด้วยการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ/เครื่องจักร การออกแบบ การสร้างแบรนด์ และการตลาด/การขาย มีเป้าหมายสำคัญ คือ สิ่งทอพื้นบ้าน (ผ้าไหม, ผ้าอ้อมครามธรรมชาติ, ผ้าฝ้าย, ผ้ามัดหมี่, ผ้ายกดอก)

➤ อุตสาหกรรม Digital, AI, และ Semiconductor (Digital, AI) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๑,๒)
- เชื่อมเศรษฐกิจไทยกับเศรษฐกิจโลก เพื่อการเติบโตของเศรษฐกิจไทยให้ทัน การพัฒนาเศรษฐกิจโลก มีเป้าหมายสำคัญ คือ Data Center, Semiconductor, Cloud Services, Digital Services

๓. การปรับกระบวนการและกฎระเบียบ/กฎหมาย (Legal Reform)

- เป้าหมาย
 - พัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน ความสะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบาย

- ยกย่องมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

- นโยบายการปฏิรูประบบการบริหารราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม
 - ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน ตลอดจนอนุบัญญัติต่างๆ ของการบริหารราชการ ให้ความสะดวก โปร่งใส ลดต้นทุนและลดภาระของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเรื่อง การอนุมัติ การอนุญาต และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ เช่น การขอเปิดโรงงานและสถานประกอบการ

- การปฏิรูปกฎหมายและอนุมัติให้มีความรวดเร็ว (ราชการทันใจ) รวมถึงการพัฒนากฎหมายที่อำนวยความสะดวกให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล เช่น การปรับแก้กฎหมายและกฎระเบียบของกระทรวงและกรมให้โครงการ EEC ปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็ว

- ปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม การจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน
- การแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนสมัยใหม่ การปรับมาตรฐานและกระบวนการอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศ เช่น มาตรฐานการปล่อย Carbon, มาตรฐานการขออนุญาตเปิดกิจการโรงงาน
- กลไกการทำงาน
- จัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวงที่มีการประชุมเป็นประจำทุกสัปดาห์
- รายงานความก้าวหน้าของงานปรับปรุงกฎหมายให้รัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

๔. Passion ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

- Passion (ความมุ่งมั่น)
- การบริหารและขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรี (นายวรารัฐ ศิลปอาษา) หวังให้นำประเด็น Passion ๔ เรื่องนี้ เข้าไปประกอบในการบริหารและขับเคลื่อนงานอุตสาหกรรม
- การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Climate Change)
 - อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์สิ่งแวดล้อมของโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (มิติสิ่งแวดล้อม) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๑)
 - อุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาด (Green Industry and Clean Energy)
 - ปรับและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพร้อมรับกับวิกฤตภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคู่กับการมี Industrial Adaptation Plan มีเป้าหมายสำคัญ คือ Solar Rooftop ชุมชน, Solar Cell Panel Manufacturing, EV Ecosystem (โดยเฉพาะ เพื่อการผลิตรถมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้า), Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid, การวัด Carbon Emission สุทธิของภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต (เพื่อรองรับมาตรการ CBAM)
 - การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ (Demographic Change)
 - อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์การยกระดับคุณภาพสังคมและการสร้างความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง (มิติสังคมและมนุษย์)
 - อุตสาหกรรมเพื่อคนสูงวัยและคนพิการ (Silver Industry and Industry for Elderly and Disabled Persons) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๖)
 - อุตสาหกรรมตอบโจทย์คนสูงวัยและคนพิการของประเทศ ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีเป้าหมายสำคัญ คือ การจ้างงานของผู้สูงอายุและคนพิการในโรงงานอุตสาหกรรม, การผลิตสินค้าและบริการเพื่ออำนวยความสะดวกกับการดำรงชีวิตอย่างอิสระของผู้สูงอายุและคนพิการ, จนถึงการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุและคนพิการเข้าไปอยู่ใน Supply Chain ของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม SME
 - ความจำเป็นของการเชื่อมโยงกับโลก (Global Connectivity)
 - อุตสาหกรรมต้องเชื่อมโยงกับต่างประเทศและโลก (มิติต่างประเทศ)
 - อุตสาหกรรมต้องปรับตัวและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลก ที่เปลี่ยนแปลงไป (มิติ Global Connectivity) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๒)

- อุตสาหกรรมของประเทศจะต้องเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลก เพื่อให้สามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานเดียวกัน มีเป้าหมายสำคัญ คือ การลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ และปรับอุตสาหกรรมที่มีให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ใน Global Value Chain เช่น Digital Industry, Semiconductor, Data Center

- อุตสาหกรรมไทยต้องเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศที่พร้อม ถ่ายทอดเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมไทยต้องพร้อมออกไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เช่น เปลี่ยนยางแผ่นและยางก้อนถ้วยให้เป็นยางแท่งมาตรฐาน (STR- Standard Thai Rubber) เพื่อการส่งออก ในทางกลับกัน ส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การลงทุนอุตสาหกรรมการผลิตกระแสไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารสุขภาพ เป็นต้น

➤ การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิม (Continuity and Development)

- ต่อยอดงานอุตสาหกรรมที่นายบรรหาร ศิลปอาชา (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ได้วางรากฐานไว้ (มิตินวัตกรรม)

- ขยายและเพิ่มเติมอุตสาหกรรมในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) เช่น จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ไปสู่อุตสาหกรรมในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เช่น อุตสาหกรรม Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid เป็นต้น

- พัฒนาต่อยอดระบบและโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมในโครงการ EEC เช่น ระบบน้ำและไฟฟ้าเพื่ออุตสาหกรรม, ระบบการจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรม

➤ ตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (National Industrial Transformation Committee)

- นำโดยกระทรวงอุตสาหกรรม, สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, กระทรวงการคลัง

- ผลักดันกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (Industrial Transformation Fund) โดยให้มีความร่วมมือและส่วนร่วมจากภาคประชาชน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ กองทุนนี้ จะใช้ในเรื่องสำคัญของการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรม เช่น

๑. การปรับอุตสาหกรรมให้ทันสมัย และแข่งขันได้ (Industrial Modernization)

๒. การยกระดับเทคโนโลยีของเครื่องจักร/เครื่องมือ

๓. ทุนอุดหนุนเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovation Grants)

๔. การพัฒนาระบบธุรกิจและการบริการ รวมถึงการพัฒนาทักษะ Reskill-Upskill) ของอุตสาหกรรม

๕. การพัฒนาคลุยุทธ์ และการสร้างเครือข่ายทางการตลาด/การขาย รวมถึงการสร้างแบรนด์อุตสาหกรรมของไทยในตลาดโลก

๖. การพัฒนามาตรการป้องกันความปลอดภัยทาง Cyber (Cyber Security)

➤ การบริหารและปฏิบัตินโยบายด้วยหลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม คือ “One MIND” (อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว)

- ทุกกรมและส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อเป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะในเรื่องสำคัญ เช่น

๑. ฐานข้อมูลและการใช้ข้อมูล

๒. โครงการและแผนงานตามนโยบาย

๓. ความร่วมมือด้านการใช้ทรัพยากร เช่น งบประมาณ และบุคลากร

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒) องค์ประกอบที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๓) องค์ประกอบที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) องค์ประกอบที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติ โดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตรรวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุน จากต่างประเทศ ให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบ

ภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษา การจ้างงานควบคู่กับส่งเสริมการพัฒนาระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรม ยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรม สร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทยมวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และ สุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้า โครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกต้นทุน ทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปี สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ บนหลังคาและผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนาตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและ คาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่ สำหรับทั้งการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการ ผลิตของภาคอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ใหญ่เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิต ชิพและชิปดีไซน์ และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการ พัฒนาการเอง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างนวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุด สมดุลของความเป็นเจ้าของอธิปไตยข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

๑.๒.๓ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของ คนไทยที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและการแพทย์แผน ไทยที่เป็นจุดแข็ง เพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการที่ประชากรโลกเข้าสู่สังคมสูงวัย พร้อมกับส่งเสริมการผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพร และผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในทาง เศรษฐกิจและควบคุมผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทย ให้ทัดเทียมมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้านำลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามันเพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

๓. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๔.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM ๒.๕ และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๔.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพ แหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหา **น้ำท่วม น้ำแล้ง** ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

๔.๓ รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพย์ไทย

๕. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

๕.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐ ให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลสุขภาพ

๕.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจหรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิรูปราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิรูปราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิรูปราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิรูปราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิรูปราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือร่างแผนปฏิรูปราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ -๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสีย อุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า ในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นโดยจัดทำเป็นแผนห้าปีซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติโดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้อง

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงจะต้องดำเนินการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานสามารถนำแผนไปปฏิบัติ โดยใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) การปกครอง จังหวัดขอนแก่น แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๖ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล ๒,๓๓๔ หมู่บ้าน และ ๒๒๕ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๖ แห่ง เทศบาลตำบล ๗๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔๐ แห่ง หน่วยราชการส่วนภูมิภาค ๓๔ แห่ง หน่วยราชการส่วนกลางและรัฐวิสาหกิจ ๒๒๗ แห่ง

๔) ประชากร จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๗๒,๓๘๑ คน แยกเป็นชาย ๘๖๘,๒๘๙ คน และหญิง ๙๐๔,๐๘๒ คน โดยจังหวัดขอนแก่น มีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๕ ของประเทศ รองจาก กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา อุบลราชธานี และเชียงใหม่ ตามลำดับ และเป็นอันดับ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากนครราชสีมา และอุบลราชธานี ตามลำดับ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๕) เส้นทางคมนาคม

➤ **ทางรถยนต์** มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่ จำนวน ๗ สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข ๒	: สระบุรี-นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย
ทางหลวงหมายเลข ๑๒	: ขอนแก่น-เพชรบูรณ์
ทางหลวงหมายเลข ๒๓	: แยกจากทางหลวงหมายเลข ๒ ผ่านอำเภอบ้านไผ่ ขอนแก่น – มหาสารคาม
ทางหลวงหมายเลข ๒๐๑	: ขอนแก่น-ชัยภูมิ-เลย
ทางหลวงหมายเลข ๒๐๗	: ขอนแก่น-บุรีรัมย์
ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘	: ขอนแก่น-มหาสารคาม
ทางหลวงหมายเลข ๒๐๙	: ขอนแก่น-ขอนแก่น

➤ **ทางรถไฟ** เส้นทางจาก กรุงเทพฯ-หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือถนนมิตรภาพผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และเขาสวนกวาง

➤ **ทางเครื่องบิน** มีท่าอากาศยานพาณิชย์ ๑ แห่ง ห่างจากตัวเมือง ๘ กิโลเมตร จังหวัดขอนแก่น ได้รับอนุมัติงบประมาณสองพันกว่าล้านบาท ในการดำเนินการพัฒนาท่าอากาศยาน เพื่อให้สามารถรองรับจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เส้นทางการบินขอนแก่น - กรุงเทพฯ (ไทยสมိုင် แอร์เอเชีย ไทยไลอ้อนแอร์ และ เวียดเจ็ต)

เส้นทางการบินขอนแก่น - เชียงใหม่ (แอร์เอเชีย)

เส้นทางการบินขอนแก่น - หาดใหญ่ (แอร์เอเชีย)

เส้นทางการบินขอนแก่น - ภูเก็ต (แอร์เอเชีย)

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๖.๑) เศรษฐกิจโดยภาพรวม

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๒๒๕,๑๐๗ ล้านบาท แบ่งเป็น การผลิตภาคนอกเกษตรมีมูลค่า ๑๘๙,๖๗๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๗๐ โดยสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่ามากที่สุด มูลค่า ๗๒,๔๑๕ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๖.๒๖) รองลงมาเป็นสาขา ขยายส่งขายปลีก มีมูลค่า ๒๙,๔๒๙ (ร้อยละ ๑๓.๐๗) และสาขาการศึกษา มีมูลค่า ๒๗,๗๙๖ (ร้อยละ ๑๒.๓๔) ในส่วนการผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๒๕,๔๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๙ โดยพืชเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย

รายได้ประชากรต่อหัว (GPP Per Capita) จำนวน ๑๓๑,๙๘๗ บาท/คน/ปี

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖.๒) ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) จำนวนทั้งสิ้น ๙๔๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๑๑,๐๙๗.๖๔ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๖๐,๒๗๖ คน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๔๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต ๓ ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี ๒๕๖๘ มีจำนวนโครงการ ๕ โครงการ เงินลงทุน ๔๙๔ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๒๒ คน โดยมีรายละเอียดโครงการ ดังนี้ กิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ กิจการผลิตเนยถั่ว กิจการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ กิจการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น Switch เป็นต้น

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนที่ ๓ ขอนแก่น (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘)

๖.๓) ด้านเกษตรกรรม

(๑) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ทั้งหมด ๖.๘ ล้านไร่ เนื้อที่ประโยชน์ทางการเกษตร ๔.๒๒ ล้านไร่ (ร้อยละ ๖๒ ของพื้นที่จังหวัด) ประกอบด้วยนาข้าว ๒,๗๙๗,๕๒๘ ไร่ พืชไร่ ๙๗๘,๑๗๘ ไร่ พื้นที่ปลูกยาพารา ๘๑,๐๔๖ ไร่ สวนผลไม้ ๙๑,๑๖๕ ไร่ สวนผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ ๑๕,๔๔๔ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ ๓๓๐,๓๔๖ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกภาคการเกษตร ๑,๘๔๓,๕๘๖ ไร่ เนื้อที่ป่า ๗๔๒,๐๑๘ มีประชากรเกษตรกร ๙๓๐,๔๘๕ คน

ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๖/๒๕๖๗ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น ที่ทำรายได้หลักให้เกษตรกร คือ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
ข้าวนาปี	๒,๓๗๖,๒๘๐	๒,๐๗๗,๑๔๔	๖๘๒,๖๓๕	๓๒๙
ข้าวนาปรัง	๑๔๒,๙๗๐	๑๔๑,๘๖๓	๗๙,๖๕๑	๕๖๑
อ้อย	๕๕๒,๓๙๐.๒๔	๕๖๗,๒๓๗	๕,๔๔๕,๔๗๔	๙,๖๐๗
มันสำปะหลัง	๒๘๖,๖๘๗	๒๖๖,๘๕๐	๖๙๗,๒๔๗	๓,๐๙๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๒) ปศุสัตว์และการประมง สัตว์เศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง โคเนื้อ กระบือ และมีสัตว์น้ำจืดที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว ปลาช่อน และปลาดุก

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ

สัตว์เศรษฐกิจ	จำนวนปศุสัตว์ (ตัว)	ปริมาณการผลิต (ตัว)
ไก่เนื้อ	๑,๘๐๔,๗๖๔	๑๑,๕๘๒,๐๗๑
ไก่ไข่	๑,๑๖๑,๙๑๐	๓๐๖,๙๓๖,๑๑๕
ไก่พื้นเมือง	๑,๙๗๘,๑๓๙	๑,๗๔๑,๓๐๐
โคเนื้อ	๓๑๕,๑๘๑	๔๖,๐๗๘
กระบือ	๑๓๖,๙๒๑	๑๙๗,๑๐๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตาราง : แสดงครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำจืดที่จับได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

พ.ศ.	ครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ครัวเรือน)	สัตว์น้ำจืดที่สำคัญ (ตัน)						
		ปลานิล	ปลาตะเพียน	ปลาไน	ปลาหมอ	ปลาสร้อยขาว	ปลาช่อน	ปลาดุก
๒๕๕๙	๒๓,๘๒๒	๙๙๒.๗	๗๐๙.๑๑	๕๒๐.๐๒	๔๗๒.๗๔	-	-	๔๒
๒๕๖๐	๒๒,๖๘๖	๑,๑๗๓.	๘๓๘.๑๕	๖๑๔.๖๔	๕๕๘.๗๖	-	๕๕.๘๐	๕๐
๒๕๖๑	๒๒,๒๓๕	๕๙๘.๒	๔๒๗.๒๙	๓๑๓.๓๕	๔๕๕.๗๘	-	๒๘.๔๙	๒๕
๒๕๖๒	๒๓,๐๑๘	๖๓๐.๘	๖๐๕.๓๕	๔๗.๒๘	๙๒.๘๔	-	๒๑๒.๐	๑๐
๒๕๖๓	๓๐,๓๘๑	๘๖๔.๒	๑,๑๖๑.๑๒	-	-	๖๖๔.๑๒	๓๐๐.๑	๑๘

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดขอนแก่น

๖.๔) ด้านพลังงาน

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานผลิตเอทานอล ๒ แห่ง มีกำลังการผลิตจากมันสำปะหลัง ๑๓๐,๐๐๐ ลิตร/วัน และจากกากน้ำตาล ๑๕๐,๐๐๐ ลิตร/วัน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ๗๐๕ แห่ง สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV) จำนวน ๑๐ แห่ง สถานีบริการก๊าซ LPG ๕๕ แห่ง และร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม (LPG) ๗๑๕ แห่ง

๖.๕) ด้านการค้า

จังหวัดขอนแก่นมีนิติบุคคลที่คงอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐,๖๗๓ ราย โดยจำแนกเป็นบริษัทจำกัด ๕,๓๘๕ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ๕,๒๗๒ ราย ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ๙ ราย และบริษัทมหาชนจำกัด ๗ ราย เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่าในภาพรวมจังหวัดขอนแก่นมีจำนวนนิติบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการจดทะเบียนบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำนวนเพิ่มขึ้น ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และบริษัทจำกัดจำนวนเท่าเดิม

ประเภทการจดทะเบียน	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
รวม	๘,๔๐๗	๘,๘๐๘	๙,๒๙๐	๑๐,๕๓๐	๑๐,๖๗๓
บริษัทจำกัด	๓,๘๑๕	๔,๑๕๗	๔,๔๖๗	๕,๑๓๗	๕,๓๘๕
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๔,๕๗๐	๔,๖๓๒	๔,๘๐๕	๕,๓๗๗	๕,๒๗๒
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	๑๕	๑๒	๑๑	๙	๙
บริษัทมหาชนจำกัด	๗	๗	๗	๗	๗

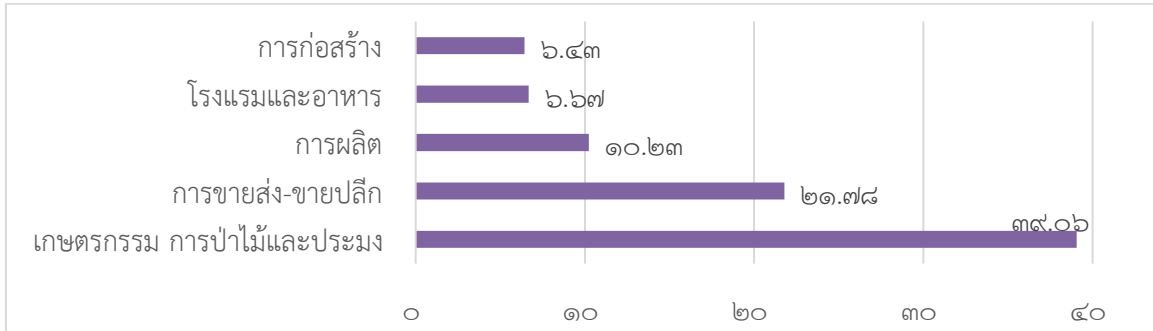
๖.๖) ด้านแรงงาน

ประชากรจังหวัดขอนแก่นมีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๐๒,๘๗๒ คน ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๔๕๘,๘๖๘ คน ชาย ๖๙๓,๙๒๘ คน หญิง ๗๖๔,๙๔๐ คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน ๘๙๗,๑๘๑ คน ชาย ๔๗๖,๒๓๒ คน หญิง ๔๒๐,๙๔๙ คน ผู้มีงานทำ จำนวน ๘๖๐,๒๙๒ คน ชาย ๔๕๔,๒๒๖ คน หญิง ๔๐๖,๐๖๕ ผู้ว่างงาน จำนวน ๓๖,๘๙๐ คน ชาย ๒๒,๐๐๖ คน หญิง ๑๔,๘๘๔ คน ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๕๖๑,๘๖๗ คน ชาย ๒๑๗,๖๙๖ คน หญิง ๓๔๓,๙๙๑ คน ทำงานที่บ้าน จำนวน ๙๓,๒๕๑ คน เป็นหญิงทั้งหมด เรียนหนังสือ จำนวน ๑๙๖,๑๒๕ คน ชาย ๙๓,๓๓๔ คน หญิง ๑๐๒,๗๙๑ คน อื่น ๆ จำนวน ๒๗๒,๓๑๑ คน ชาย ๑๒๔,๓๖๒ คน หญิง ๑๔๗,๙๔๙ คน และผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๓๔๔,๐๐๔ คน ชาย ๑๙๓,๕๗๓ คน หญิง ๑๕๐,๔๓๑ คน

ผู้มีงานทำของประชากรในจังหวัดขอนแก่นพบว่าส่วนใหญ่เป็นทำงานในสาขาเกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง จำนวน ๓๑๕,๐๖๕ คน รองลงมาคือ การขายส่ง ขายปลีก จำนวน ๒๐๖,๑๔๐ คน กิจกรรมโรงแรม และอาหาร จำนวน ๕๙,๑๘๑ คน และการก่อสร้าง จำนวน ๕๖,๕๗๐ คน

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดขอนแก่น

แผนภูมิ : ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๕ (๕ อันดับแรก)

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๖.๗) ด้านการศึกษา

ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ จังหวัดขอนแก่นมีหน่วยทางการศึกษา จำนวน ๙ สังกัด มีสถานศึกษา จำนวน ๑,๗๑๗ แห่ง ครูผู้/บุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒๕,๑๑๓ คน จำนวนนักเรียน/นักศึกษา รวม ๔๐๒,๒๖๕ คน ดังนี้

ตาราง : ข้อมูลทางการศึกษา จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๔

สังกัด/หน่วย	จำนวนสถานศึกษา	ครู/บุคลากรทางการศึกษา	จำนวนผู้เรียน								รวม
			อนุบาล	รวม อนุบาล	รวม ประถม	รวม ม.ต้น	รวม ม.ปลาย	รวม ปวช.	รวม ปวส.	รวม อุดมศึกษา	
รวม	๑,๗๑๗	๒๕,๑๑๓	๑๖,๗๓๒	๔๐,๙๕๗	๑๒๐,๗๒๒	๗๒,๖๙๔	๕๖,๒๖๘	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๕๖,๕๐๓	๔๐๓,๒๖๕
๑. สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑,๒๓๘	๑๙,๓๑๓	-	๓๖,๘๕๒	๑๐๙,๖๓๕	๖๑,๐๕๕	๔๘,๘๓๕	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๓๗๒	๒๙๖,๑๗๘
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑,๐๕๙	๑๓,๕๐๑	-	๒๓,๓๔๙	๗๙,๕๑๔	๔๔,๑๔๙	๒๗,๔๖๘	-	-	-	๑๗๔,๔๘๐
- สพป.ขอนแก่น เขต ๑ - เขต ๕	๙๗๑	๙,๑๓๐	๐	๒๒,๘๐๗	๗๙,๑๓๗	๑๑,๖๗๒	๖๙	๐	๐	๐	๑๑๓,๖๙๕
- สพม.ขอนแก่น	๘๔	๔,๑๙๙	-	-	๑๗	๓๑,๙๘๒	๒๗,๑๑๕	-	-	-	๕๙,๑๑๔
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	๔	๑๗๒	-	๕๓๒	๓๖๐	๔๙๕	๒๘๔	-	-	-	๑,๖๗๑
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๑๒๕	๓,๑๙๑	-	๑๓,๕๔๓	๒๖,๐๔๕	๓,๖๙๖	๑,๕๓๓	-	-	-	๔๔,๘๑๗
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๒๘	๑,๘๘๙	-	-	-	-	-	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๓๗๒	๓๙,๗๖๑
- สอศ.เอกชน	๑๗	๗๓๐	-	-	-	-	-	๑๒,๖๘๑	๓,๗๓๐	-	๑๖,๔๑๑
- สอศ.รัฐ	๑๑	๑,๑๕๙	-	-	-	-	-	๑๔,๘๓๖	๘,๑๔๒	๓๗๒	๒๓,๓๕๐
- กศน.	๒๖	๗๓๒	-	-	๔,๐๗๖	๑๓,๒๑๐	๑๙,๘๓๔	-	-	-	๓๗,๑๒๐
๒. สังกัดกระทรวงมหาดไทย กรมสง	๔๔๒	๑,๕๓๕	๑๖,๗๓๒	๓,๓๘๔	๙,๒๒๘	๙,๕๗๙	๕,๖๖๕	-	-	-	๔๔,๕๘๘

เสริมการปกครองท้องถิ่น(อปท.)											
- เทศบาลเมือง	๗	๒๖๖	-	๗๓๖	๑,๖๖๙	๑,๑๙๙	๒๑๖	-	-	-	๓,๘๒๐
- เทศบาลตำบล	๑๙	๑๓๔	-	๑,๒๑๖	๒,๑๘๓	-	-	-	-	-	๓,๓๙๙
- เทศบาลนคร	๑๑	๕๑๓	-	๗๗๗	๔,๖๔๑	๒,๕๐๔	๑,๐๘๓	-	-	-	๙,๐๐๕
- องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๐	๕๘๙	-	๒๗๕	๖๒๕	๕,๘๔๒	๔,๓๖๖	-	-	-	๑๑,๑๐๘
- องค์การบริหารส่วนตำบล	๕	๓๓	-	๓๘๐	๑๑๐	๓๔	-	-	-	-	๕๒๔
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓๘๐	-	๑๖,๗๓๒	-	-	-	-	-	-	-	๑๖,๗๓๒
๓. สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๒๓	๒๕๒	-	-	-	๘๐๒	๔๙๓	-	-	-	๑,๒๙๕
- โรงเรียนพระปริยัติธรรม	๒๓	๒๕๒	-	-	-	๘๐๒	๔๙๓	-	-	-	๑,๒๙๕
๔. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม											
- โรงเรียนสาธิต	๒	๒๘๐	-	๖๘๑	๑,๘๕๙	๑,๐๔๒	๑,๑๐๑	-	-	๕๕,๓๗๒	๖๐,๐๕๕

สังกัด/หน่วย	จำนวนขณะศึกษา	ครู/บุคลากรทางการศึกษา	จำนวนผู้เรียน								รวม	
			เตรียม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม		
- มหาวิทยาลัยรัฐ	๖	๓,๑๑๔	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๐,๒๐๑	๕๐,๒๐๑
- มหาวิทยาลัยเอกชน	๓	๓๓๖	-	-	-	-	-	-	-	-	๕,๑๗๑	๕,๑๗๑
๕. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา												
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น	๑	๔๒	-	-	-	๒๑๖	๑๗๔	-	-	-	๓๙๐	๓๙๐
๖. กระทรวงสาธารณสุข												
- ว.สาธารณสุขสิรินธรขอนแก่น	๑	๑๗๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๗๕๙	๗๕๙
- ว.พยาบาลบรมราชชนนีขอนแก่น	๑	๖๙	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๘๗	๓๘๗

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น

๖.๘) ด้านสาธารณสุข

จังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีการวางแผนที่จะเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) เนื่องจาก มีโรงพยาบาลที่ทันสมัยและใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอีสาน อาทิ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ศูนย์หัวใจสิริกิติ์ โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น และโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น โรงพยาบาลเฉพาะทาง และโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งมีความพร้อมทุกด้าน ทั้งในด้านบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญทุกสาขา และเครื่องมือทางการแพทย์ นอกจากนี้ จังหวัดขอนแก่นยังมีก่อสร้างศูนย์บริการทางการแพทย์ ๒ แห่ง คือ ศูนย์บริการทางการแพทย์เฉพาะทางโรคไต คลังเลือด ปลูกถ่ายอวัยวะ และศูนย์บริการชั้นเลิศทางการแพทย์เฉพาะทางซึ่งอยู่ภายในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็น Medical Hub รองรับผู้ป่วยจากประเทศในกลุ่มภูมิภาคแม่น้ำโขง

จังหวัดขอนแก่นมีสถานบริการด้านสาธารณสุข โรงพยาบาล ๓๑ แห่ง โดยแยกเป็นสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๒๒ แห่ง มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒ แห่ง กระทรวงกลาโหม ๑ แห่ง กรมอนามัย ๑ แห่ง กรมสุขภาพจิต ๑ แห่ง กรมการแพทย์ ๑ แห่ง เอกชน ๓ แห่ง

สถานบริการสาธารณสุขสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลขอนแก่น (รพศ.) ขนาด ๘๖๗ เตียง ๑ แห่ง
๒. โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น (รพท.) ขนาด ๒๕๐ เตียง ๑ แห่ง
๓. โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๑๒๐ เตียง ๑ แห่ง
 - ขนาด ๙๐ เตียง ๒ แห่ง
 - ขนาด ๖๐ เตียง ๕ แห่ง
 - ขนาด ๓๐ เตียง ๑๒ แห่ง
๔. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒๔๘ แห่ง
๕. ศูนย์แพทย์ ๔ มุมเมือง (สังกัดโรงพยาบาลขอนแก่น) ๔ แห่ง
 - ๑) ศูนย์แพทย์ชาตะผดุง
 - ๒) ศูนย์แพทย์ประชาสโมสร
 - ๓) ศูนย์แพทย์มิตรภาพ
 - ๔) ศูนย์แพทย์ชุมชนวัดหนองแวง พระอารามหลวง
๖. ศูนย์อนามัยที่ ๖ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพขนาด ๖๐ เตียง ๑ แห่ง
๗. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่นขนาด ๑๔๐ เตียง ๑ แห่ง
๘. โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ขนาด ๓๗๒ เตียง ๑ แห่ง

สถานบริการสาธารณสุข สังกัดกระทรวงอื่น

๑. โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นขนาด ๑,๒๒๐ เตียง ๑ แห่ง
๒. ศูนย์หัวใจสิริกิติ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขนาด ๒๐๐ เตียง ๑ แห่ง
๓. โรงพยาบาลค่ายศรีพัชรินทร์ จังหวัดขอนแก่นขนาด ๓๐ เตียง ๑ แห่ง
๔. ศูนย์บริการสาธารณสุขสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น ๓ แห่ง
 - ๑) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๑ เทศบาลนครขอนแก่น
 - ๒) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๓ บ้านโนนชัย
 - ๓) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๕ บ้านหนองใหญ่

สถานบริการสาธารณสุขเอกชน โรงพยาบาลเอกชน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. โรงพยาบาลขอนแก่นราม ขนาด ๑๙๙ เตียง
๒. โรงพยาบาลราชพฤกษ์ ขนาด ๕๐ เตียง
๓. โรงพยาบาลกรุงเทพขอนแก่น ขนาด ๘๙ เตียง

หน่วยงานบริหารและศูนย์วิชาการ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๑ แห่ง
๒. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ๒๖ แห่ง
๓. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น
๔. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น
๕. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๖
๖. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น
๗. ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาสุขภาพภาคประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๘. ศูนย์วิศวกรรมการแพทย์ที่ ๒ ขอนแก่น
๙. สถาบันพัฒนาการเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖.๘) ด้านการเงินการธนาคาร

จังหวัดขอนแก่นเป็นที่ตั้งของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย รวมทั้งธนาคารพาณิชย์สาขาหลักและสาขาย่อย

จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕ จังหวัดขอนแก่นมีธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น ๙๗ แห่ง โดยมียอดเงินรับฝาก ๑๓๒,๑๖๕ ล้านบาท ซึ่งในจำนวนนี้แยกเป็น บัญชีออมทรัพย์ ๑๐๕,๔๘๘ ล้านบาท บัญชีจ่ายคินเมื่อทวงถาม ๓,๑๑๕ ล้านบาท และบัญชีฝากประจำ ๒๓,๕๖๒ ล้านบาท สำหรับยอดเงินให้สินเชื่อ มีจำนวน ๑๕๘,๙๕๗ ล้านบาท แยกเป็นเงินเบิกเกินบัญชี ๑๕,๕๗๔ ล้านบาท สำหรับยอดเงินให้สินเชื่อ มีจำนวน ๑๔๔,๕๘๑ ล้านบาท แยกเป็นเงินเบิกเกินบัญชี ๑๕,๕๗๖ ล้านบาท เงินให้กู้ยืม ๑๒๙,๖๙๕ ล้านบาท ตั๋วเงิน ๒๓,๖๖๕ ล้านบาท และสินเชื่ออื่น ๆ ๒๑ ล้านบาท

หากเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคมีการปรับเปลี่ยน โดยมีการธุรกรรมทางการเงินผ่านดิจิทัลมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-๑๙ สำหรับปริมาณเงินรับฝากมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก ๑๐๖,๖๔๑ ล้านบาทในปี ๒๕๖๑ เป็น ๑๓๒,๑๖๕ ล้านบาทในปี ๒๕๖๕ ในทำนองเดียวกัน ปริมาณสินเชื่อก็มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น จาก ๑๔๔,๗๗๓ ล้านบาทในปี ๒๕๖๑ เป็น ๑๕๘,๙๕๗ ล้านบาทในปี ๒๕๖๕

๖.๙) การท่องเที่ยว

จังหวัดขอนแก่น มีศักยภาพหลากหลายด้านในการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ ด้วยความเป็นเมืองเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามแนวนโยบายของรัฐบาลในโครงการ “การพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์ตามระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor หรือ EWEC) เชื่อมโยงระหว่าง ๕ ประเทศ คือ จีน เวียดนาม ลาว ไทย และพม่า ทำให้ขอนแก่นมีสถานะเป็นประตูสู่อินโดจีนและจีนตอนใต้ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และคมนาคมขนส่งของภูมิภาคในอนาคต อีกทั้งขอนแก่นกำลังพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสีเขียว ขอนแก่นยังเป็นศูนย์กลางราชการ มีหน่วยงานตั้งอยู่กว่า ๒๐๐ แห่ง ศูนย์รวมสถาบันอุดมศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข และยังเป็น ๑ ใน ๓ จังหวัดของประเทศไทยที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้เป็นนครเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนอกเหนือจากจังหวัดภูเก็ตและเชียงใหม่มีศูนย์ประชุมมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองรับผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า ๓,๐๐๐ คน มีโรงแรมระดับ ๕ ดาวต่าง ๆ กระจายอยู่ทั่วจังหวัด มีสนามบินที่พร้อมให้บริการถึงวันละ ๓๒ เที่ยวบินในอนาคต ซึ่งขณะนี้ ภาครัฐและเอกชน กำลังร่วมกันผลักดันให้สนามบินขอนแก่นพัฒนาเป็น สนามบินนานาชาติอย่างเต็มรูปแบบเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต

จากศักยภาพในหลาย ๆ ด้าน ทำให้จังหวัดขอนแก่น ถูกเลือกเป็น ๑ ใน ๕ จังหวัดของประเทศเป็นเมืองแห่ง MICE City ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดขอนแก่นมีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน ๕,๕๘๓,๘๒๙ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๗.๗ ผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๙๐๕,๐๖๗ คน ลดลงจาก ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๗.๒ และผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างประเทศ ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕,๒๙๐ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๘๑.๑

สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มาจากผู้เยี่ยมชมชาวไทย พบว่า ในปี ๒๕๖๓ มีรายได้ ๘,๖๙๐ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๕๒.๐ เป็นรายได้จากผู้เยี่ยมชมชาวไทย ๘,๖๓๗.๙๔ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๕๑.๔ และรายได้จากผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศ ๕๑.๗๒ ล้านบาท ลดลงจาก ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๘๔.๐

ตาราง : สถิติการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ ^P	๒๕๖๕ ^P
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน(ล้านคน)	๕,๓๐๒,๗๙๕	๕,๕๘๓,๘๐๙	๒,๙๒๐,๓๕๗	๑,๓๘๕,๓๗๖	๑,๘๙๓,๔๘๐
-ชาวไทย	๕,๒๒๓,๐๑๙	๕,๕๐๒,๗๗๔	๒,๙๐๕,๐๖๖	๑,๓๘๕,๓๗๖	๑,๘๖๙,๙๘๑
-ชาวต่างประเทศ	๗๙,๗๗๖	๘๑,๐๓๕	๑๕,๒๙๑	๒,๓๑๙	๒๓,๔๙๙
รายได้รวมจากการท่องเที่ยว(ล้านบาท)	๑๗,๒๓๑.๖๒	๑๘,๑๑๑	๘,๖๙๐	๓,๑๕๑.๓๕	๙,๔๖๓.๓๑
-รายได้จากชาวไทย	๑๖,๙๑๗.๒๐	๑๗,๗๘๗.๕๒	๘,๖๓๗.๙๔	๓,๑๕๕.๓	๙,๓๔๔.๐๘
-รายได้จากชาวต่างประเทศ	๓๑๔.๔๒	๓๒๓.๗๖	๕๑.๗๒	๖.๐๕	๑๑๙.๒๓

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ ^P	๒๕๖๕ ^P
สถานประกอบการที่พักแรม					
-อัตราการเข้าพัก (%)	๕๖.๘๐	๕๗.๖๔	๓๓.๗๘	๑๘.๒๒	๕๐.๔๗
-จำนวนผู้เข้าพักแรม (คน)	๒,๒๓๔,๘๑๘	๒,๓๔๗,๒๙๓	๑,๓๔๒,๖๐๑	๖๖๗,๓๓๐	๑,๖๙๑,๐๔๓

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

จังหวัดขอนแก่นมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม ประเพณี และหัตถกรรม สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาเยี่ยมชม ดังนี้

๑. แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม

- พระธาตุขามแก่น เป็นปูชนียสถานศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง นับต่อจากพระธาตุพนม พระธาตุเชิงชุม จังหวัดสกลนคร

- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ขอนแก่น เป็นสถานที่เก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่เป็นของแถบอีสานตอนเหนือ

- อุทยานแห่งชาติภูเวียง บริเวณเทือกเขาภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความสำคัญทางด้านบรรพชีวินวิทยา ในระดับโลก เนื่องจากในจำนวนไดโนเสาร์สายพันธุ์ใหม่ซึ่งค้นพบในประเทศไทย ๙ สายพันธุ์นั้น พบเป็นที่แรกที่เทือกเขาภูเวียงถึง ๕ สายพันธุ์ ได้แก่ ๑) ภูเวียงโกซอรัส ๒) กิรินีไมมีส ๓) สยามโมไทรันนัส อีสานเอนซิล ๔) สยามโมซอรัส สุธีธรนิ ๕) ภูเวียงเวเนเตอร์ แย้มนิยมี

- **กุเป็ยน้อยหรือพระธาตุกู่ทอง** เทวสถานศิลปะขอมถือว่าเป็นปราสาทหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดพบในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียงแถบอีสานตอนบน “ธาตุกู่ทอง” องค์ปรากฏปราสาทหินหน้าสูทิศตะวันออก สร้างด้วยหินทรายจำหลักลวดลายสวยงาม กำแพงใหญ่ล้อมรอบ เป็นปราสาทสร้างด้วยศิลาแลง

- **กุ้ประภายหรือกู่บ้านนาคำน้อย** เป็นโบราณสถานที่พบหลักฐานแสดง อโรคยาศาลหรือสถานพยาบาลที่พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรเขมรโบราณโปรดให้สร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ (พ.ศ.๑๗๒๐-๑๗๘๐)

๒. แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม

- **วัดหนองแวง (พระมหาธาตุแก่นนคร)** เป็นพระอารามหลวง ภายในมีพระมหาธาตุแก่นนครหรือพระธาตุเก้าชั้น ฐานสี่เหลี่ยมกว้างด้านละ ๕๐ เมตร เรือนยอดทรงเจดีย์จำลองแบบจากพระธาตุขามแก่น

- **หมู่บ้านจุงออง** เป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงในการจัดแสดงและเลี้ยงจุงออง ชาวบ้านทุกหลังคาเรือนจะเลี้ยงจุงอองไว้ได้กุนบ้านของตนเอง และนำมาจัดแสดงจุงอองหลายรูปแบบ เช่น การชกมวยระหว่างคนกับจุงออง เป็นต้น

- **วัดป่าแสงอรุณ** ภายในวัดจะมีสิมอีสานที่มีความวิจิตรงดงามของภาพเขียนฝาผนังผ้าไหมมัดหมี่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดขอนแก่น

- **วัดอุดมคงคาคีรีเขต** ตั้งอยู่เชิงเขาล้อมรอบ ร่มรื่นด้วยธรรมชาติ มีลำธารไหลผ่านตลอดปี วิหารมีหลังคาเป็นสีทองเหลืองอร่าม ภายในเป็นพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเครื่องอัฐบริขารของหลวงปู่ผาง พระอาจารย์ที่เป็นที่เคารพสักการะของคนอีสานทั่วไป

๓. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

- **บึงแก่นนคร** เป็นบึงธรรมชาติมีพื้นที่กว่า ๖๐๐ ไร่ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองขอนแก่น ใช้เป็นที่จัดประเพณี

- **เขื่อนอุบลรัตน์** เป็นเขื่อนอเนกประสงค์ทั้งทำการผลิตกระแสไฟฟ้า การชลประทาน การประมง การคมนาคม การป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝนตลอดจนเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ตัวเขื่อนมีความยาว ๘๐๐ เมตร สูงจากท้องน้ำ ๓๒ เมตร สันเขื่อนกว้าง ๖ เมตร มีโรงไฟฟ้าพลังน้ำด้านเหนือทางระบายน้ำล้นทางทิศใต้

- **ถ้ำภูตาคอ** เป็นถ้ำที่อยู่บนเนินสูง มีห้องโถงขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อยอยู่ในสภาพสมบูรณ์ หินบางก้อนมีลักษณะเป็นเกล็ดแวววาว คล้ายเขี้ยวหนุมาน

- **ผานกเค้า** เป็นภูเขาที่อยู่รอยต่อของอำเภอุมพูนแพ จังหวัดขอนแก่น กับ อำเภอกุกระดิง จังหวัดเลย เป็นหน้าผาสูงชัน ลักษณะคล้ายนกเค้าแมว บริเวณใกล้หน้าผาเป็นถนนกว้างใหญ่

- **ถ้ำลายมือ** มีลักษณะเป็นเพิงหิน มีทางขึ้นที่สูงชัน ภาพเขียนเป็นลายเส้นสีแดงและภาพลายมือใช้สีแดงพ่นทับฝ่ามือลงบนหน้าผา กับภาพฝ่ามือสีแดงวางทับลงบนผนังหิน

- **ถ้ำค้างคาว** เป็นถ้ำอยู่สูงระดับพื้นดินประมาณ ๑๐๐ เมตร บริเวณหน้าผาสูงชันของภูผาม่าน เมื่อเข้าใกล้จะได้กลิ่นเหม็นของค้างคาว เนื่องจากมีค้างคาวขนาดเล็กอาศัยอยู่นับล้านตัว จะออกจากถ้ำ เวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา ของทุกวันโดยจะออกเป็นกลุ่มยาวคล้ายฝูงผึ้งขนาดยักษ์ เป็นระยะทางนับสิบกิโลเมตร

๖.๑๐) ด้านขนส่ง

จากการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) และสภาพทำเลที่ตั้งของจังหวัดขอนแก่น ทำให้จังหวัดขอนแก่นกลายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในอนุภาครุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion :GMS) โดยแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor : EWEC) และแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor : NSEC) จะมีจุดตัดของเส้นทางที่จังหวัดขอนแก่นนอกจากนั้น ยังเป็นประตูเปิดสู่อินโดจีนและจีนตอนใต้ โดยมีโครงข่ายทางถนนซึ่งสามารถเข้าถึงแทบทุกจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายในเวลาไม่เกิน ๓ ชั่วโมง ด้วยทางรถยนต์ รวมถึงมีเส้นทางรถไฟ ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังกรุงเทพมหานครและชายฝั่งตะวันออกของประเทศอีกด้วย

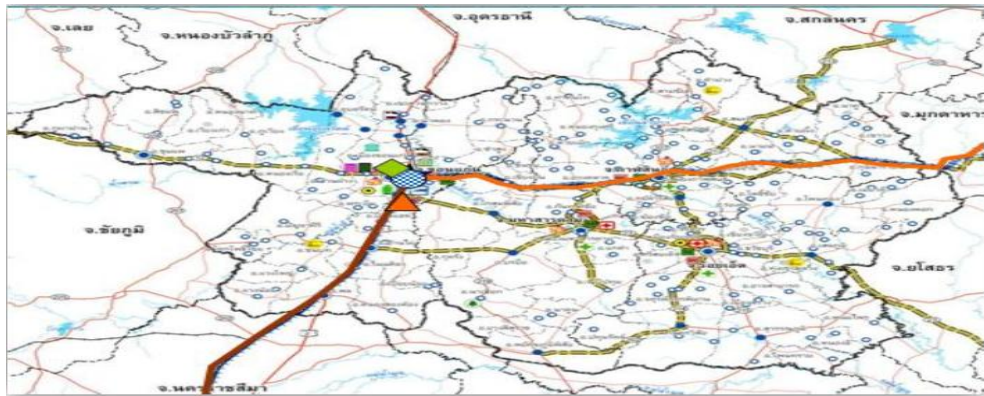
แผนภาพ : แสดงแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor)

จากเหตุผลข้างต้นส่งผลให้จังหวัดขอนแก่นมีศักยภาพในการเป็น Hub Logistics ซึ่งได้มีการวางแผนงานโครงการ ดังต่อไปนี้

- ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (Distribution Center : DC) และคลังสินค้า
- ศูนย์บริการขนส่งสินค้าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ (Inland Container Depot : ICD) ทางรถไฟ อยู่ที่ท่าพระ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นจุดพักสินค้าและกระจายสินค้าของภาคจากขอนแก่นไปยังจังหวัดนครราชสีมา อุดรธานี หนองคาย พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและระหว่างประเทศ
- ท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น เป็นท่าอากาศยานนานาชาติขอนแก่น
- เส้นทางรถไฟทางเดี่ยวขนานกับ EWEC : ขอนแก่น - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร - นครพนม
- เส้นทางรถไฟทางคู่ : สาย อ.มาบกะเบา - ชุมทางถนนจิระ - ขอนแก่น - อุดรธานี - หนองคาย
- รถไฟความเร็วสูง (High Speed train) เป็นเส้นทางรถไฟความเร็วสูงไทย-ลาว-จีน จะใช้ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ในเส้นทางกรุงเทพฯ - ขอนแก่น - หนองคาย ระยะทาง ๖๑๕ กิโลเมตร
- รถไฟทางคู่สายใหม่ (บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม)

ภาพ : แสดงตำแหน่งและเส้นทาง Logistic

- ศูนย์รวมรวมและกระจายสินค้า (DC) และคลังสินค้า : จ.ขอนแก่น
- ▲ ศูนย์บริการขนส่งสินค้าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ (ICD) ทางรถไฟ : ต.ท่าพระ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
- ◆ ท่าอากาศยาน จ.ขอนแก่น เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ
- เส้นทางรถไฟรางเดี่ยวขนานกับ EWEC : สาย จ.ขอนแก่น - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร - นครพนม
- เส้นทางรถไฟรางคู่ : สาย อ.สามกษะเบา - ชุมทางถนนจิริ - จ.ขอนแก่น - จ.อุดรธานี - จ.หนองคาย

ภาพ : แสดงเส้นทางรถไฟความเร็วสูง (High speed train)

จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ นั้น มาตรการการจำกัดการเดินทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่ภาครัฐใช้เพื่อชะลอการแพร่กระจายของโรคโควิด-๑๙ จากข้อมูลของกรมท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่นมีเที่ยวบินเดือนมกราคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๑๒๕ เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสาร ๑๕๕,๙๔๒ คน แต่เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (ศบค.) และสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.) ได้มีคำสั่งให้ทุกสายการบินต้องลดเที่ยวบินลงมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมีคำสั่งให้ทุกสายการบินและทุกเส้นทางที่มีต้นทางจากขอนแก่นหรือปลายทางที่ขอนแก่นหยุดทำการบินทั้งหมด เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ เที่ยวบินของจังหวัดขอนแก่นลดลงเหลือ ๓๓๔ เที่ยวบิน ผู้โดยสารลดลงเหลือ ๑๒,๕๐๘ ค ซึ่งรัฐบาลได้มีมาตรการเยียวยาช่วยเหลือผู้ประกอบการสายการบิน โดยลดค่าบริการในการขึ้น-ลงของอากาศยาน (Landing Charge) ร้อยละ ๕๐ และยกเว้นค่าบริการที่เก็บอากาศยาน (Parking Charge) ส่วนผู้ประกอบการภายในท่าอากาศยานนานาชาติขอนแก่น ซึ่งมีประมาณ ๓๐ ร้านค้า จะได้รับการลดอัตราค่าเช่าพื้นที่

๗) ลักษณะทางสังคม
ศาสนาและวัฒนธรรม

จังหวัดขอนแก่น ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยจำนวนวัดและจำนวนภิกษุและสามเณร แยกได้ดังนี้

จำนวนวัด/ที่พักสงฆ์ในจังหวัดขอนแก่น

สังกัด	ประเภท		รวม
	วัด	ที่พักสงฆ์	
มหานิกาย	๑,๒๙๖	๕๕๖	๑,๘๕๒
ธรรมยุต	๒๔๐	๒๘๑	๕๒๑
รวมทั้งสิ้น	๑,๕๓๖	๘๓๗	๒,๓๗๓

จำนวนพระภิกษุและสามเณรในจังหวัดขอนแก่น

พระภิกษุ/สามเณร	มหานิกาย (รูป)	ธรรมยุต (รูป)	รวม (รูป)
พระภิกษุ	๖,๗๗๔	๑,๙๑๖	๘,๖๙๐
สามเณร	๑,๑๗๐	๑๖๔	๑,๓๓๔

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดขอนแก่น ๒๕๖๕

๘) โครงสร้างพื้นฐาน
ประปา

ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดขอนแก่นมีสำนักงานประปาอยู่ในพื้นที่ จำนวน ๙ แห่ง ให้บริการจ่ายน้ำประปา ๘ แห่ง ได้แก่ สำนักงานประปาขอนแก่น บ้านไผ่ ชุมแพ น้ำพอง ชนบท กระนวน หนองเรือ และเมืองพล จำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๒๒๑,๒๙๙ ราย ปริมาณการผลิต ๙๔.๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำจำหน่าย ๕๕.๐ ล้านลูกบาศก์เมตร นั่นคือมีการเฉลี่ยการใช้น้ำ ๒๐.๗ (ลูกบาศก์เมตร/ราย/เดือน)

ตาราง : จำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

รายละเอียด	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๑๙๓,๘๖๖	๑๙๘,๘๒๑	๒๐๔,๗๑๓	๒๑๓,๑๙๕	๒๒๑,๒๙๙
ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๗๓.๒	๘๒.๒	๙๓.๒	๙๖.๑	๙๔.๑
ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๔๘.๖	๔๙.๘	๕๒.๘	๕๓.๙	๕๕.๐
เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	๒๐.๙	๒๐.๙	๒๑.๕	๒๑.๑	๒๐.๗

ที่มา: การประปาส่วนภูมิภาค

ไฟฟ้า

จังหวัดขอนแก่นมีแหล่งผลิตไฟฟ้าที่สำคัญ คือ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ และโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมน้ำพอง ในปี ๒๕๖๔ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๖๐๗,๕๖๕ ราย ปริมาณจำหน่ายกระแสไฟฟ้าจำนวน ๒,๕๒๑.๑๗ ล้านกิโลวัตต์ / ชั่วโมง เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จังหวัดขอนแก่นมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและมีการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตาราง : จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการใช้พลังงานไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๕๕๐,๑๔๑	๕๖๓,๐๒๐	๕๗๖,๒๒๔	๕๙๒,๓๒๓	๖๐๗,๕๖๕
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๓๒๐,๙๔๑	๓๒๓,๔๘๖	๓๑๘,๔๐๗	๓๑๒,๙๓๒	๓๐๓,๘๐๙
บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๗๘,๓๓๒	๑๘๗,๖๗๙	๒๐๔,๘๑๗	๒๒๕,๙๔๔	๒๔๘,๙๔๑
กิจการขนาดเล็ก	๔๑,๓๐๐	๔๑,๔๔๔	๔๑,๘๓๗	๔๑,๙๔๑	๔๒,๕๐๗
กิจการขนาดกลาง	๑,๕๗๙	๑,๖๗๙	๑,๗๕๙	๑,๘๒๙	๑,๘๑๔
กิจการขนาดใหญ่	๑๑๑	๑๑๗	๑๒๒	๑๒๖	๑๓๐

ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
กิจการเฉพาะอย่าง	๓๓๕	๓๔๐	๔๐๐	๓๕๒	๓๓๒
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๗	๖	๖	๖	๘
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๙๗	๒๑๕	๒๐๕	๒๑๐	๒๑๖
ไฟชั่วคราว	๗,๓๓๘	๘,๐๕๓	๘,๖๔๖	๘,๙๘๒	๙,๘๐๗
ไฟสำรอง	๑	๑	๑	๑	๑
การใช้พลังงานไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง)	๒,๓๐๓.๖๑	๒,๓๒๕.๑๐	๒,๔๙๗.๑๕	๒,๔๔๐.๙๑	๒,๕๒๑.๑๗
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๖๐.๓๐	๒๖๐.๗๙	๒๖๓.๓๙	๒๙๐.๐๐	๒๖๒.๗๑
บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๕๕๙.๔๔	๕๔๙.๓๖	๖๔๖.๓๙	๖๗๐.๑๓	๗๔๗.๙๘
กิจการขนาดเล็ก	๓๐๑.๕๕	๓๐๖.๑๓	๓๓๐.๗๔	๓๒๖.๘๐	๓๓๘.๓๗
กิจการขนาดกลาง	๓๘๕.๙๔	๓๙๖.๙๓	๔๑๕.๕๕	๓๙๙.๗๑	๔๐๗.๘๑
กิจการขนาดใหญ่	๗๓๒.๖๖	๗๓๔.๑๕	๗๓๙.๙๕	๖๗๕.๑๕	๖๘๐.๔๖
กิจการเฉพาะอย่าง	๖๔.๖๖	๖๒.๕๐	๖๙.๓๔	๕๓.๑๖	๕๐.๒๖
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๐.๑๖	๐.๑๖	๐.๑๗	๐.๑๔	๐.๒๓
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๘.๙๘	๑๔.๕๐	๑๓.๔๖	๙.๗๗	๑๕.๙๘
ไฟชั่วคราว	๑๘.๙๓	๑๙.๐๘	๑๗.๑๐	๑๕.๒๓	๑๖.๖๗
ไฟสำรอง	๐.๘๐	๑.๕๐	๑.๐๖	๐.๘๒	๐.๖๙

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดขอนแก่น

๙) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การใช้ที่ดิน

จังหวัดขอนแก่นมีเนื้อที่ ๑๐,๘๘๕.๙๙ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๖.๘ ล้านไร่ จะแบ่งเป็นเนื้อที่ป่าไม้ เนื้อที่ทางการเกษตร และเนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร

ตาราง : การใช้ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ปี	เนื้อที่ทั้งหมด ^๑	เนื้อที่ป่าไม้ ^๒	เนื้อที่ทางการเกษตร					เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	
			รวม	ที่นา	ที่พืชไร่	ไม่ยืนต้น	สวนผักและไม้ดอกไม้ประดับ		การใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ
๒๕๕๘	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๓๔,๗๙๒	๔,๒๑๙,๘๕๓	๒,๗๙๘,๐๙๕	๙๔๘,๗๔๔	๙๐,๙๑๒	๑๕,๔๙๕	๓๖๖,๖๐๗	๑,๘๔๙,๐๙๙
๒๕๕๙	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๓๗,๘๔๖	๔,๒๑๘,๘๐๔	๒,๗๙๗,๓๙๘	๙๔๘,๓๓๙	๙๑,๐๘๐	๑๕,๕๑๐	๓๖๖,๔๓๗	๑,๘๔๗,๐๙๕
๒๕๖๐	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๔๒,๐๑๘	๔,๒๑๘,๑๔๐	๒,๗๙๗,๐๘๔	๙๔๘,๑๗๘	๙๑,๐๔๑	๑๕,๔๓๗	๓๖๖,๔๐๐	๑,๘๔๓,๕๘๖
๒๕๖๑	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๖๐,๗๖๙	๔,๒๑๗,๙๓๘	๒,๗๙๗,๐๔๕	๙๔๗,๙๕๓	๙๑,๐๖๒	๑๕,๔๒๕	๓๖๖,๔๕๓	๑,๘๒๕,๐๓๗
๒๕๖๒	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๖๓,๙๒๙	๔,๒๑๘,๕๘๔	๒,๗๙๗,๗๕๒	๙๔๘,๐๗๑	๙๑,๐๐๖	๑๕,๔๓๒	๓๖๖,๓๒๓	๑,๘๒๑,๒๓๑

หมายเหตุ : ปรับฐานข้อมูลเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรจากภาพถ่ายออร์โธรี ปี ๒๕๕๕
ที่มา : ๑/กรมแผนที่ทหาร ๒/กรมป่าไม้ ๓/สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒. แหล่งน้ำ

๒.๑) น้ำผิวดิน

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตของลุ่มน้ำหลัก ๒ ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี พื้นที่ลุ่มน้ำมูล ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำสาขาที่ไหลลงลำห้วยแอก ลำห้วยสะเทต และลำพังชู ในส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำชี ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำอุบลรัตน์ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงลำน้ำพองตอนล่าง กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงแม่น้ำชี และกลุ่มลุ่มน้ำสาขาลำปาวตอนบน โดยมีลำน้ำสายหลักที่ไหลผ่านจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ลำน้ำพอง ลำน้ำเชิญ และลำน้ำชี ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้งหมดออกเป็น ๑๑ ลุ่มน้ำ และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายเดือนที่เกิดจากพื้นที่ รับน้ำของจังหวัดขอนแก่นทั้ง ๑๑ ลุ่มน้ำย่อยสรุปได้ ดังนี้

ตาราง : ข้อมูลลุ่มน้ำจังหวัดขอนแก่น

ลำดับที่	ลุ่มน้ำย่อย	ขนาดพื้นที่		ปริมาณน้ำรายปีเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)
		(ตร.กม.)	ร้อยละ		
๑	ลุ่มน้ำห้วยแอก	๘๕๙.๓๙	๗.๘๙	๒๔๘.๖๔	๑๒๐.๙๓
๒	ลุ่มน้ำลำสะเทอด	๗๗.๘๖	๐.๗๒	๓๓.๑๙	๑๑.๘๓
๓	ลุ่มน้ำพังชู	๑๘๙.๘๙	๑.๗๔	๗๐.๑๐	๒๖.๘๖
๔	ลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๒	๓๕๐.๔๙	๓.๒๒	๕๗๘.๑๐	๓๗.๒๙
๕	ลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๓	๓,๒๔๔.๐๐	๒๙.๘๐	๕,๓๓๑.๖๕	๓๖๒.๒๓
๖	ลุ่มน้ำลำห้วยสามหมอก	๙๘.๒๙	๐.๙๐	๔๐.๓๕	๑๕.๕๘
๗	ลุ่มน้ำพองตอนบน	๒,๑๕๐.๔๙	๑๙.๗๖	๕๓๖.๕๖	๔๑๑.๗๘
๘	ลุ่มน้ำพองตอนล่าง	๒,๑๙๔.๔๒	๒๐.๑๖	๕๔๕.๗๔	๓๕๙.๖๙
๙	ลุ่มน้ำลำปาวตอนบน	๙๕.๕๒	๐.๘๘	๓๙.๔๐	๒๖.๓๘
๑๐	ลุ่มน้ำเชิญ	๑,๑๖๘.๕๗	๑๐.๗๓	๓๒๑.๗๓	๑๗๔.๕๓
๑๑	ลุ่มน้ำห้วยสายบาตร	๔๕๗.๐๖	๔.๒๐	๑๔๖.๔๒	๘๗.๘๒
รวม		๑๐,๘๘๕.๙๘	๑๐๐.๐๐	๗,๘๙๑.๘๗	๑,๖๓๔.๙๒

ที่มา : โครงการชลประทานขอนแก่น

๒.๒) ปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ลุ่มน้ำชีและลุ่มแม่น้ำมูล

จากการรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำท่าจากสถานีวัดน้ำท่าที่อยู่ใน ลุ่มน้ำชีทั้งหมด ๓๒ สถานี พบว่า ปริมาณน้ำท่าของแม่น้ำชีส่วนใหญ่จะมีมากในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน และมีปริมาณน้อยในช่วงฤดูแล้งโดยเดือนที่มีปริมาณน้ำท่าสูงสุดได้แก่ช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม ส่วนลุ่มน้ำย่อยที่อยู่ในลุ่มน้ำมูลพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จะมีปัญหาการขาดแคลนน้ำมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากปริมาณน้ำท่าที่เกิดจากลุ่มน้ำมีน้อย และยังมีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดกลาง จังหวัดขอนแก่น มีลำน้ำที่สำคัญไหลผ่าน ๓ สาย ดังนี้

ลำน้ำพอง มีต้นกำเนิดจากภูกระดึงและเทือกเขาสันปันน้ำของลุ่มน้ำป่าสักกับลุ่มน้ำชี ไหลผ่าน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย และ อำเภออุบลรัตน์ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น และไหลบรรจบแม่น้ำชีที่ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น มีการก่อสร้างเขื่อนอุบลรัตน์กั้นลำน้ำพอง ที่ อำเภออุบลรัตน์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าและการชลประทาน มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๒๕๘,๐๐๐ ไร่ โดยการก่อสร้างฝายหนองหวายเพื่อทดน้ำ ที่ อำเภอป่าพอง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาหนองหวาย

ลำน้ำชี มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของลุ่มน้ำป่าสักและลุ่มน้ำชี ใน จังหวัดชัยภูมิ ไหลเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น บริเวณ อำเภอแวงน้อย ไหลผ่านอำเภอแวงใหญ่ อำเภอชนบท อำเภอมัญจาคีรี อำเภอบ้านไผ่ และอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ไหลผ่าน จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร และบรรจบแม่น้ำมูล ที่จังหวัดอุบลราชธานี ความยาว ๙๐๐ กม. ในสภาพปัจจุบันน้ำท่าจากแม่น้ำชีไหลผ่านแม่น้ำมูลประมาณ ๘.๗๕๒ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี

น้ำบาดาล แหล่งน้ำบาดาลในลุ่มน้ำชี ส่วนใหญ่อยู่ในชั้นหินแข็ง (Consolidated rock) ของหินชุดโคราชและหินภูทอก ในพื้นที่น้ำใต้ดินแทรกตัวอยู่ในหินเหล่านี้ตามรอยแตกและรอยต่อของหิน อีกทั้งหน่วยหินมหาสารคามมีลักษณะพิเศษ คือ มีชั้นหินเกลือแทรกอยู่หลายชั้นจึงทำให้น้ำบาดาลในลุ่มน้ำชีมีความแปรผันไม่แน่นอนทั้งปริมาณและคุณภาพ แม้ในบริเวณที่ใกล้เคียง เช่น กรณีบาดาล ๒ บ่อ ที่อยู่ใกล้กัน บ่อหนึ่งอาจเจาะผ่านรอยแตกของหินทำให้น้ำมาก แต่อีกบ่อหนึ่งแห้งเพราะบังเอิญไม่พบรอยแตกของหินเลย เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้การแปลความจากหลุมเจาะหรือจากแผนที่น้ำใต้ดินจึงมีโอกาสผิดพลาดได้มาก ทั้งด้านอัตราการให้น้ำและคุณภาพของน้ำบาดาล จำนวนบ่อน้ำบาดาลที่ใช้งานได้ สภาพน้ำจืด ๒,๘๘๗ บ่อ

๒.๓) ระบบชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานตามโครงการจำแนกตามขนาด ประกอบด้วย ชลประทานขนาดใหญ่ ๓ แห่ง (ความจุมากกว่า/เท่ากับ ๑๐๐ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานมากกว่า ๘,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๖๖,๓๖๗.๓ ไร่ ชลประทานขนาดกลาง ๑๕ แห่ง (ความจุน้อยกว่า ๑๐๐ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๖,๗๗๒ ไร่ และพื้นที่ชลประทานขนาดเล็ก ๔๔๓ แห่ง (ความจุน้อยกว่า ๑ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานน้อยกว่า ๓,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๕๙,๙๕๘ ไร่ มีโครงการระบบท่อ ๓ โครงการ มีพื้นที่ชลประทาน ๕,๗๘๖ ไร่ มีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าทั้งหมด ๑๒๓ สถานี พื้นที่โครงการ ๒๕๑,๑๔๕ ไร่

๒.๔) เขื่อนอุบลรัตน์

เขื่อนอุบลรัตน์ ตั้งอยู่ที่ตำบลอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ ห่างจากตัวเมืองขอนแก่น ๕๐ กิโลเมตร ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น - อุดรธานี) สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๗ แล้วเสร็จ ในปี ๒๕๐๘ งบประมาณ ๕๕๗ ล้านบาท โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา ทรงประกอบพิธีเปิดเขื่อนอุบลรัตน์ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๐๙ เขื่อนอุบลรัตน์สร้างปิดกั้นลำน้ำพองบริเวณพองหนีบ ความกว้างสันเขื่อน ๖ เมตร ฐานเขื่อนกว้าง ๑๒๕ เมตร ความสูงของเขื่อน ๑๘๘.๑๐ เมตร ความยาวสันเขื่อน ๘๘๕ เมตร ปริมาตร ตัวเขื่อน ๕๘๐,๐๐๐ ลบ.ม. ความจุที่ระดับเก็บกักปกติ ๒,๒๖๓.๖ ลบ.ม. ผลิตไฟฟ้าได้ ๕๕ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง

๒.๕) น้ำบาดาล

จังหวัดขอนแก่นมีปริมาณน้ำท่ารายปี เฉลี่ย ๑,๖๓๔.๙๒ ล้านลูกบาศก์เมตร มีความต้องการน้ำผิวดินและความต้องการน้ำบาดาลปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับบ่อบาดาลในจังหวัดขอนแก่น มีทั้งหมด ๒,๘๘๗ บ่อ โดยแยกเป็นบ่อบาดาลเพื่อการ อุปโภค - บริโภค ๒,๖๖๖ บ่อ และบ่อเพื่อการเกษตร ๒๒๑ บ่อ อำเภอที่มีบ่อบาดาลมากที่สุด คือ อำเภอภูเวียง มีจำนวน ๓๒๓ บ่อ ส่วนอำเภอที่มีบ่อบาดาลน้อยที่สุด คือ อำเภอเวียงเก่า มีจำนวน ๓ บ่อ

๓. ป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๒ ป่า เนื้อที่ ๑,๖๙๗,๕๒๐ ไร่

กรมป่าไม้รับผิดชอบ ๓๔๘,๓๖๗ ไร่ กรมอุทยานรับผิดชอบ ๔๘๙,๐๓๕ ไร่

สปก.รับผิดชอบ ๘๔๐,๙๕๕ ไร่ พื้นที่กันออก ๑๙,๑๖๔ ไร่

(๒) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยานแห่งชาติ ๖ แห่ง ๕๖๕,๘๔๓.๓๑ ไร่

(๓) พื้นที่ป่าชุมชน^๑ จำนวน ๒๓๔ แห่ง ๕๓,๘๑๗ ไร่ ๒ งาน ๙๖ ตาราง

สภาพป่าประกอบด้วยป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง พรรณไม้สำคัญ ได้แก่ ประดู่ มะค่าโมง ตะแบก เหียง พลวง แดง เต็ง รัง พรรณไม้พื้นล่างที่ขึ้นอยู่หนาแน่น ได้แก่ ว่านไพร ชำป่า เพ็ก หวาย กล้วยไม้ป่า หญ้าคา แฝก ฯลฯ

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่น

๔. ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินของจังหวัดขอนแก่นจะเป็นดินที่เป็นปัญหาประกอบด้วย ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๓๕๗,๙๐๓ ไร่ (ร้อยละ ๖๔.๐๕) ดินทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๓๗,๘๑๒ ไร่ (ร้อยละ ๑๓.๙๗) ดินเค็ม มีเนื้อที่ประมาณ ๔๓๔,๙๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๖.๓๙) ดินตื้นถึงชั้นกรวด ลูกรังและเศษหิน และดินตื้นถึงชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๕๓๕ ไร่ (ร้อยละ ๔.๗๓) ดินลึกปาน กลางถึงชั้นหินพื้น ก้อนหินหรือลูกรัง มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๐๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๔.๘๑) พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๖๗๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๘ ของเนื้อที่ทั้งหมด

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดขอนแก่น

๕. ทรัพยากรธรณี

แหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญในจังหวัดขอนแก่น คือ

(๑) แร่หินปูน มีอยู่ในเขตอำเภอภูผาม่าน อำเภอสีชมพู และอำเภอยางชุมน้อย มีพื้นที่รวม ๑๖๐ ไร่ ปริมาณแร่สำรอง ๖๑.๔๓ ล้านตัน มีการประกอบกิจการเหมืองแร่หินปูนเพื่อการอุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๑๒ แห่ง

(๒) ก๊าซธรรมชาติ พบที่อำเภอน้ำพอง เขาสวนกวาง และอำเภอชนบท มีเพียงแหล่งที่อำเภอน้ำพองและอำเภอเขาสวนกวาง ที่ได้ขุดขึ้นมาใช้เป็นแหล่งพลังงานความร้อนร่วมในการผลิตกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยมีหลุมขุดเจาะก๊าซ จำนวน ๒ แห่ง คือ

(๒.๑) หลุมขุดเจาะก๊าซ บริษัท เอ็กซอนโมบิล จำกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอ น้ำพองมีปริมาณก๊าซสำรองประมาณ ๑.๕ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ มีปริมาณการใช้วันละ ๔๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ปี ๒๕๓๗ มีปริมาณการใช้วันละ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ก๊าซที่แหล่งน้ำพองมีโรงงานผลิตก๊าซตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับหลุมขุดเจาะก๊าซ

(๒.๒) แหล่งก๊าซธรรมชาติสินภู่ออม บริษัท เฮสส์ (ไทยแลนด์) จำกัด โดยมีหลุมขุดเจาะอยู่ที่อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี และตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเขาสวนกวาง มีปริมาณก๊าซสำรอง ๕๐๐,๐๐๐-๗๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต และมีการต่อท่อระยะทาง ๖๓ กม. เพื่อนำมาผลิตก๊าซที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอน้ำพอง มีกำลังการผลิต ๗๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

(๓) แหล่งแร่ที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่นคือ แร่โพแทช หมายถึง แร่ที่มีธาตุโพแทสเซียม (K) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แร่โพแทชที่เกิดร่วมกับเกลือหินในประเทศไทยมี ๒ ชนิดใหญ่ ๆ ได้แก่

(๓.๑) แร่ซิลิไต์ (Sylvite : KCl) ซึ่งมีธาตุโพแทสเซียมสูงถึงร้อยละ ๕๒.๔ มีสีขาว ขาวขุ่น หรือใส

(๓.๒) แร่คาร์เนลไลต์ (Carnallite : $KMgCl_3 \cdot 6H_2O$) ประกอบด้วยโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ร้อยละ ๒๖.๘๗ และแมกเนเซียมคลอไรด์ ($MgCl_2$) ร้อยละ ๓๔.๓

แร่โพแทชที่พบในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะเป็นแร่คาร์เนลไลต์ มีความหนาเฉลี่ย ๒๕.๘๘ เมตร ที่ระดับความลึกประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ เมตร พบได้ในบริเวณพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอบ้านฝาง และอำเภอทางตอนใต้ของจังหวัด แร่คาร์เนลไลต์ของจังหวัดขอนแก่น มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๒๗,๘๐๐ ล้านเมตริกตัน และแร่ซิลิไต์มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๕๘๐ ล้านเมตริกตัน

๖. มลพิษทางอากาศ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงแบบอัตโนมัติในพื้นที่เทศบาลนครขอนแก่น เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและเสียงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ได้แก่ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน พบว่า ก๊าซโอโซน (O₃) ซึ่งเป็นก๊าซที่มีอันตรายต่อร่างกาย สามารถทำปฏิกิริยากับร่างกายได้ และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อหายใจเข้าไปโอโซนสามารถทำให้เกิดอาการเจ็บหน้าอก ไอ หายใจไม่ออก เจ็บคอ เกิดปัญหาโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง นอกจากนี้ ยังทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายที่จะต่อสู้กับโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจลดลงอีกด้วย โดยจากข้อมูล ปี ๒๕๖๔ พบว่า จังหวัดขอนแก่น มีปริมาณก๊าซโอโซนเฉลี่ยรายเดือนต่ำกว่าค่ามาตรฐาน สำหรับปริมาณฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐) ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเช่นกัน รายละเอียดตามตารางด้านล่างนี้

ตาราง : แสดงคุณภาพอากาศในพื้นที่บริเวณตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

เดือน	ปี	ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐)			ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM ๒.๕)		
		ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m ^๓)			ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m ^๓)		
		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๒๕๖๓	๑๓๗	๔๑	๘๐	๗๕	๒๐	๔๓
	๒๕๖๔	๑๓๘	๔๒	๘๔	๘๘	๑๗	๔๙
กุมภาพันธ์	๒๕๖๓	๑๓๓	๔๘	๘๖	๘๐	๒๒	๔๕
	๒๕๖๔	๑๒๒	๓๔	๗๙	๗๘	๑๖	๔๖
มีนาคม	๒๕๖๓	๑๒๗	๓๔	๘๖	๗๒	๑๗	๕๐
	๒๕๖๔	๑๓๒	๔๒	๘๗	๘๑	๑๙	๕๑
เมษายน	๒๕๖๓	๑๑๕	๓๓	๖๕	๗๑	๑๗	๓๘
	๒๕๖๔	๑๐๘	๓๐	๕๕	๖๒	๑๖	๓๑
พฤษภาคม	๒๕๖๓	๘๘	๒๗	๕๓	๔๙	๑๓	๒๖
	๒๕๖๔	๗๒	๓๑	๔๘	๔๑	๑๕	๒๕
มิถุนายน	๒๕๖๓	๔๒	๒๒	๓๒	๒๒	๑๐	๑๕
	๒๕๖๔	๗๖	๒๘	๔๑	๓๑	๑๒	๑๙
กรกฎาคม	๒๕๖๓	๔๒	๒๕	๓๓	๒๒	๑๒	๑๖
	๒๕๖๔	๔๔	๒๕	๓๓	๒๓	๑๑	๑๖
สิงหาคม	๒๕๖๓	๔๖	๒๓	๓๔	๒๔	๑๒	๑๖
	๒๕๖๔	๕๔	๒๕	๓๗	๒๗	๑๒	๑๘
กันยายน	๒๕๖๓	๔๙	๑๙	๓๖	๒๔	๙	๑๗
	๒๕๖๔	๔๘	๒๕	๓๒	๒๕	๑๓	๑๖
ตุลาคม	๒๕๖๓	๗๓	๒๖	๔๑	๓๒	๑๐	๑๙
	๒๕๖๔	๕๘	๒๕	๓๙	๓๑	๑๓	๒๐
พฤศจิกายน	๒๕๖๓	๙๐	๓๖	๕๗	๕๑	๑๖	๒๘
	๒๕๖๔	๗๘	๓๙	๕๖	๔๑	๑๔	๒๖
ธันวาคม	๒๕๖๓	๑๐๖	๓๘	๖๘	๗๐	๑๘	๓๗
	๒๕๖๔	๑๐๐	๔๑	๖๙	๖๐	๑๖	๓๗

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๖๖ จังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) มูลค่า ๒๔๒,๔๗๕ ล้านบาท อยู่ลำดับที่ ๑๖ ของประเทศ และลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๓ ของ GDP ประเทศไทย (เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๘) แบ่งเป็น

การผลิตภาคนอกเกษตร มีมูลค่า ๑๙๙,๖๗๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๘๘.๗๐) โดยสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่ามากที่สุด มูลค่า ๗๒,๔๑๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๖ รองลงมาเป็นสาขา ขยายส่งขายปลีก มูลค่า ๗๒,๔๑๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๗ และสาขาการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๖

การผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๒๑,๗๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ โดยพืชเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่น คือ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย

รายได้ประชากรต่อหัว (GPP Per Capita) จำนวน ๑๔๒,๖๘๗ บาท/คน/ปี อยู่ลำดับที่ ๓๔ ของประเทศ และลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดขอนแก่น ขึ้นอยู่กับภาคนอกการเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๘๘.๗๐ ในขณะที่ภาคการเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๓๐ ผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาที่สำคัญ ๕ ลำดับแรก ดังนี้

อันดับ	สาขา	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	อุตสาหกรรม	๓๖.๑๖	๗๒,๔๑๕
๒	การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๑๓.๐๗	๒๙,๔๒๙
๓	การศึกษา	๑๒.๓๔	๒๗,๗๙๖
๔	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๑.๒๙	๒๕,๔๓๓
๕	การเงินและการประกันภัย	๘.๑๗	๑๘,๓๙๗

๓.๑.๓ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) จำนวนทั้งสิ้น ๙๔๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๑๑,๐๙๗.๖๔ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๖๐,๒๗๖ คน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๔๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ จังหวัดขอนแก่น

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒	๕๙	๕๖๔.๘๕	๑,๑๖๙
๓	๘๙๐	๑๑๐,๕๓๒.๘๐	๕๙,๑๐๗
รวม	๙๔๙	๑๑๑,๐๙๗.๖๔	๖๐,๒๗๖

จำนวนโรงงาน แยกตามขนาดเงินลงทุน จังหวัดขอนแก่น

ขนาดการลงทุน	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนงาน (คน)	ร้อยละ (%)
ขนาดย่อมหรือเล็ก (S) เงินทุน <๕๐ ล้านบาท	๗๖๕	๑๒,๒๐๕.๔๙	๑๘,๓๑๑	๘๐.๖๑
ขนาดกลาง (M) เงินทุน >๕๐ ล้านบาท <=๒๐๐ ล้านบาท	๑๑๒	๑๒,๐๓๔.๘๕	๑๓,๒๗๒	๑๑.๘๐
ขนาดใหญ่ (L) เงินทุน >๒๐๐ ล้านบาท	๗๒	๘๖,๘๕๗.๓๑	๒๘,๖๙๓	๗.๕๙
รวม	๙๔๙	๑๑๑,๐๙๗.๖๔	๖๐,๒๗๖	๑๐๐
ผลิตภัณฑ์คอนกรีตฯ ทั้งหมด (ข้อมูลที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดในจังหวัดขอนแก่น)	๑๓๙	๒,๐๙๑.๑๔	๑,๘๔๑	๑๔.๖๔

รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น (สะสม) ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ปัจจุบัน
 ตารางแสดงความเคลื่อนไหว โรงงานจำพวก ๒ และ ๓

ปี	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒๕๖๕	๙๐๓	๑๓๙,๐๒๐.๓๒	๖๐,๓๑๙
๒๕๖๖	๙๑๖	๑๐๕,๙๒๑.๘๕	๕๙,๑๒๔
๒๕๖๗	๙๒๙	๑๐๘,๓๖๘.๑๒	๕๙,๔๓๔
๒๕๖๘	๙๓๖	๑๐๙,๖๙๓.๗๖	๕๙,๖๐๓
๒๕๖๙	๙๔๙	๑๑๑,๐๙๗.๖๔	๖๐,๒๗๖
(ปี ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙)			

ประเภทการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
 ตารางแสดงโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ

สาขาอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
การผลิตอื่นๆ	๑	๑๘.๐๐	๑๑
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑	๔๑.๐๐	๑๐
รวม	๒	๕๙.๐๐	๒๑

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต ๓ ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนโครงการ ๕ โครงการ เงินลงทุน ๔๙๔ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๒๒ คน โดยมีรายละเอียดโครงการ ดังนี้ กิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ กิจการผลิตเนยถั่ว กิจการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ กิจการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น Switch เป็นต้น

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนที่ ๓ ขอนแก่น (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘)

๒) กรอบการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (Key Drivers for Growth) :ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ยกระดับรายได้ของชาวจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งสามารถประกอบอาชีพพึ่งตนเองได้ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เสมอภาคจากระดับชุมชน โดยการพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ เพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะในการจัดการการเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และอุตสาหกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการจับคู่ธุรกิจและมีช่องทางการสนับสนุนแหล่งเงินทุน โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ช่วยเหลือทางวิชาการด้านความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า รวมทั้งการพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจร และเศรษฐกิจชุมชนมีทุนในการพัฒนาการค้าและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่

(๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานความปลอดภัย สร้างความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมและต่อยอดการพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตร

(๓) ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหาร โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติกชีวภาพ สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น และส่งเสริมการดำเนินงานตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG: Bio-Circular-Green Economy) ซึ่งเป็นการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาพัฒนาต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานรากเพื่อสร้างรายได้ โดยมุ่งเน้นการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และคุ้มค่าที่สุดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเกิดการการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ ด้านเกษตรและอาหาร พลังงานและวัสดุสุขภาพและการแพทย์ และการท่องเที่ยวและบริการ เป็นต้น

(๔) การส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดขอนแก่นให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้วยจังหวัดมีความพร้อมด้านภูมิศาสตร์ในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นประตูด้านการค้า การลงทุนของภูมิภาคมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง มีศักยภาพในเป็นจุดกระจายสินค้า ในภูมิภาคมีต้นทุนที่ดีในด้านสถาบันการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านความร่วมมือของคนในพื้นที่ และมีบรรยากาศที่ดีในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ควรส่งเสริม ผลักดัน สนับสนุน และอำนวยความสะดวก ในการให้สิทธิพิเศษในการดำเนินกิจการต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการเร่งรัดการพัฒนากระบวนโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและภูมิภาค และเตรียมความพร้อม ด้านต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของจังหวัด และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

๓) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “มหานครน่าอยู่ สังคมสุขภาวะที่ดี ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค” ประกอบด้วย

(๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

(๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมการลงทุนและบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๔) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และเพื่อผลักดันให้นำแนวทางจัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดโดยกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกันและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้ ดังนั้น จึงต้องรู้สถานภาพหรือปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในและภายนอกของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เสียก่อน วิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของจังหวัด มีหลายวิธีด้วยกัน หนึ่งในวิธีการเหล่านี้ คือกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ได้นำมาใช้วิเคราะห์ตามหลักสากล

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและภัยคุกคาม) และปัจจัย สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) (SWOT Analysis)

(๑) ความหมายของ SWOT SWOT เป็นคำย่อมาจากคำว่า Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats โดยแต่ละคำมีความหมายในการวิเคราะห์ ดังนี้

Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ปัจจัยภายในจังหวัดที่เป็นบวก ซึ่งจังหวัดนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง ปัจจัยภายในที่เป็นลบ ซึ่งจังหวัดไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานของจังหวัดบรรลุวัตถุประสงค์

Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ขัดขวางการทำงานของจังหวัดไม่บรรลุวัตถุประสงค์

(๒) ผลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน (Internal Factors Analysis) ประกอบด้วย

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน

- ๑) ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยานและโครงข่ายถนน
- ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม
- ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์
- ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองหัตถกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่
- ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ
- ๗) มีศูนย์การแสดงสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน
- ๘) มีสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม
- ๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- ๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน

- ๑) ภาคเกษตรผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต ประกอบกับภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง
- ๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน
- ๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- ๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริษัทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น
- ๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม

โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก

- ๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน
- ๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC
- ๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน
- ๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา

อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก

- ๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน
- ๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลต่อกลไกตลาดในประเทศ
- ๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต
- ๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ
- ๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน

๓) ทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น โดยวิเคราะห์กลยุทธ์ TOWS Matrix

(๑) SO Strategy กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<ul style="list-style-type: none"> ๑) ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยานและโครงข่ายถนน ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์ ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองนวัตกรรมโลกแห่งผ้าไหม ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ ๗) มีศูนย์การแสดงสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> ๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน ๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC ๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน

๘) มีสถาบันบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม ๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง	๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา
กลยุทธ์เชิงรุก (SO) ๑) พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนภาคอุตสาหกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP/SMEs ๒) บูรณาการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการส่งเสริมผู้ประกอบการเข้าถึงการพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตภาคอุตสาหกรรม	

(๒) ST Strategy กลยุทธ์เชิงป้องกัน การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการลดปัจจัยเสี่ยงภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑) ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยาน และโครงข่ายถนน ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องตี๋ม ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์ ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองหัตถกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่ ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ ๗) มีศูนย์การส่งออกสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน ๘) มีสถาบันบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม ๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง	๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลต่อกลไกตลาดในประเทศ ๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ ๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST) ๑) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) สร้างและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น ๓) ส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินกิจการด้วยนโยบาย ๔ มิติ (มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ มิติที่ ๒ การดูแลสังคม โดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตบโจทย์ไทยและประชาคมโลก มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น)	

(๓) WO Strategy กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑) ภาคเกษตรผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ประกอบกับภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง ๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น ๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม	๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน ๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC ๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน ๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) ๑) จัดทำ/เผยแพร่ ฐานข้อมูลสารสนเทศภาคอุตสาหกรรมเพื่อเกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน ๒) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้ตระหนักถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่ระบบ ๑๐๐% ๓) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านการรับกำจัดของเสียในพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม	

(๔) WT Strategy กลยุทธ์เชิงรับ กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญอุปสรรค

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑) ภาคเกษตรผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต ประกอบกับทันทภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง ๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น ๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม	๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลกระทบต่อกลไกตลาดในประเทศ ๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ ๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน
กลยุทธ์เชิงรับ (WT) ๑) การเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๒) สนับสนุนการผลิตวัตถุดิบต้นน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มผลผลิตของวัตถุดิบต้นน้ำให้มีความเพียงพอและมีคุณภาพ	

ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
ด้านความรู้	๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานของอนุมัติ/อนุญาต การขอการรับรองมาตรฐาน ๒. การใช้พลังงานและวัตถุดิบอย่างคุ้มค่าและมีผลิตภาพสูง ๓. การเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม ๔. ข้อมูลด้านการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งการใช้นวัตกรรมในพื้นที่
ด้านการส่งเสริม	๑. การสร้างมูลค่าเพิ่มพืชเศรษฐกิจ/สัตว์เศรษฐกิจทางเลือก เช่น มะม่วง ข้าวโพด ผักอินทรีย์ สุกอร์ โคขุน ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการตลาดต่างประเทศ ๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงนวัตกรรม ๔. การต่อยอดวัตถุดิบที่เป็นผลพลอยได้จากการผลิต
ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพภาครัฐ	๑. บูรณาการกฎหมายในแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการขออนุญาตให้รวดเร็วทันสถานการณ์ ๒. การนำนวัตกรรมมาเป็นเครื่องมือในการให้บริการแก่ผู้รับบริการเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและลดระยะเวลาในการดำเนินการ
ด้านมาตรฐานการผลิตและการจัดการ	๑. การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ การจัดการภาคอุตสาหกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด ๒. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมทำ zero waste ๓. การบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ให้มีราคาที่เหมาะสม ๔. สินค้ามีมาตรฐานทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ๕. การส่งเสริมการลดต้นทุนของผู้ประกอบการ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมพื้นที่
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถการประกอบการอุตสาหกรรม
- ๓) กำกับ ดูแล ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่ระบบมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์

- เป้าประสงค์

๑. นโยบายและแผนปฏิบัติราชการสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์		
กลยุทธ์ที่ ๑ ผลักดัน นโยบายและ แผนปฏิบัติเพื่อ ยกระดับอุตสาหกรรม ในพื้นที่	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการเชิงพื้นที่	๔๘,๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ติดตาม ประเมินผลตาม นโยบายและ ยุทธศาสตร์กระทรวง อุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวง อุตสาหกรรม	๒๙๐,๐๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับ
 ความสามารถในการแข่งขัน

- เป้าประสงค์

พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

มูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน		
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพ ของผู้ประกอบการเพิ่ม ผลิตภาพเพื่อการ แข่งขัน	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด ๑) โครงการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการสินค้า OTOP และ SMEs ของจังหวัดขอนแก่น	๓๓๒,๙๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม ๑) โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๒) โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๓) โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ๔) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	๒๒๕,๐๐๐ ๒๐๗,๑๕๐ ๕๐๓,๖๐๐ ๑๘๘,๖๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม และพัฒนา ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมและ SMEs และวิสาหกิจ ชุมชน ภาคการผลิตให้ สามารถผลิตสินค้า คุณภาพและได้รับรอง มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด -	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม ๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.) ๒) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีด ความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	๓๐๖,๗๑๒ ๖๒,๑๕๐

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

กำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมาย และส่งเสริมให้อุตสาหกรรม
เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม		
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างและ พัฒนาเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและ ธรรมาภิบาล	๗๒,๕๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Town Industry)	-
กลยุทธ์ที่ ๓ บูรณาการ ภาครัฐและเอกชนเพื่อ บริหารจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)
๔.๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ ๓ ของหน่วยงานเป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้องรวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. กรอบแนวทางในการดำเนินงาน และกรอบการจัดทำงบประมาณประจำปี จำนวน ๑ แนวทาง</p> <p>๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑ แผน</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>กิจกรรมที่ ๑ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด (แบ่งตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)</p>
๙. งบประมาณ	๔๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๒ โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การดำเนินงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของจังหวัด จำนวน ๒ กิจกรรม คือ การติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท และกิจกรรมติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ซึ่งปัจจุบันโครงการต่างๆ จำเป็นที่จะต้องมีการติดตามประเมินผล เพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานและนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้มีข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอผู้บริหารและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่งให้สำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๒. เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน/ผลการดำเนินงานของหน่วยงาน และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานในปีงบประมาณต่อไปได้ ๓. เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด เดือนละ ๑ ครั้ง ๒. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่) ๓. รายงานข้อมูลผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ความสำเร็จของการรายงานผลการติดตามโครงการไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท ๒. ติดตามผลการดำเนินงานของทุกกลุ่มในสำนักงานและรายงานผลเป็นรายเดือน ๓. สรุปผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร
๙. งบประมาณ	๒๙๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๓ โครงการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการสินค้า OTOP และ SMEs ของจังหวัดขอนแก่น

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการสินค้า OTOP และ SMEs ของจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับวิกฤต “The Missing Middle” และกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ในประเทศไทยมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๙๐ ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และสามารถพัฒนาขีดความสามารถ ช่วยเพิ่มสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) แผนกกับรัฐบาลได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยหนึ่งในประเด็นสำคัญ คือ การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน เป็นภาคส่วนที่รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนขีดความสามารถให้ประเทศก้าวไปสู่จุดที่มุ่งหวังและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน เน้นความหลากหลายของวัฒนธรรม ภูมิปัญญา มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้สามารถแข่งขันได้ มุ่งเน้นในด้านเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) การพัฒนาและยกระดับความเป็นมาตรฐาน (Standard) และเพิ่มมูลค่าสินค้าบริการ โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม (Innovation) ผสมผสานกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในเวทีโลก</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล โดยมอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ส่งเสริมและ พัฒนาการผลิตสินค้าและบริการให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหัวใจสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้แข่งขันได้ในระยะยาวนั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจ และมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพที่มีจุดเด่นและมีมูลค่าเพิ่ม มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืนยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน และสอดคล้องตามนโยบายรัฐบาล</p> <p>ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและกลุ่ม OTOP จะต้องปรับตัวในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและ กลุ่ม OTOP ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างตราสินค้าและพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ ให้มีความหลากหลายตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งตราสินค้า เป็นภาพลักษณ์ที่สะท้อนตัวสินค้า ทำให้ลูกค้าเกิดความจงรักภักดี ต้องสร้างความแตกต่าง ทำให้เกิดตำแหน่งครองใจมีจุดยืนในสมองของลูกค้า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาและความต้องการพื้นฐานของกลุ่มผู้ผลิตดังกล่าว ฉะนั้นการมีตราสินค้าที่ชัดเจน เป็นภาพลักษณ์ที่แข็งแรงจะทำให้ผู้บริโภคเดินเข้ามาถามหาสินค้าของเราเอง และช่วยให้ขายสินค้าง่ายขึ้น เมื่อผู้บริโภคมีความต้องการสินค้าประเภทนั้นๆ นอกจากนั้นแล้ว การมี</p>

	<p>บรรจุภัณฑ์หรือการบรรจุหีบห่อ เพื่อรักษาคุ้มครองปกป้องตัวสินค้าให้อยู่ในสภาพที่ดีจากแหล่งผลิตจนถึงมือลูกค้าโดยไม่ได้รับความเสียหาย มีความสะดวกในการขนส่งและการจัดเก็บ และที่สำคัญส่งเสริมทางการตลาด ซึ่งบรรจุภัณฑ์เพื่อการจัดจำหน่ายเป็นสิ่งแรก que ผู้บริโภคเห็น ดังนั้นบรรจุภัณฑ์จะต้องทำหน้าที่บอกกล่าวสิ่งต่างๆ ของตัวผลิตภัณฑ์โดยการบอกข้อมูลที่เป็นทั้งหมดของตัวสินค้า และนอกจากนั้นจะต้องมีรูปลักษณะที่สวยงามสะดุดตาเชิญชวนให้เกิดการตัดสินใจซื้อ การทำหน้าที่ดังกล่าวของบรรจุภัณฑ์ นั้นเป็นเสมือนพนักงานขายที่ไร้เสียงทำให้สามารถจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้นได้ ทั้งนี้บรรจุภัณฑ์นั้นๆ จะต้องมิดันทุนของการผลิตที่เหมาะสม จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ด้วยการพัฒนาตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น และถ่ายทอดการจดจำของผู้บริโภค สามารถแข่งขันกับตลาดและเกิดการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับกลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เป้าหมาย จำนวน ๑๕๐ ราย/๑๕ กลุ่ม</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และตราสินค้า OTOP ให้แก่กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสินค้า ให้แก่กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>๑. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด เดือนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๒. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่)</p> <p>๓. รายงานข้อมูลผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ฉลากและตราสินค้าเพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๕ กลุ่ม/๑๕๐ คน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. กิจกรรมอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ</p> <p>๒. กิจกรรมการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ฉลาก หรือตราสินค้า</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๓๓๒,๙๐๐ บาท/ปี</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น</p>

๔.๑.๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ ๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p> <p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุลมีศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาคเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไร ในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากลดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก และ ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการทำงานของทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการผลิต และการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การสานต่อนโยบายCarbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทย เป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับกฎระเบียบ การรายงานข้อมูล และการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย การออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด การให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น และการให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการ ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ</p> <p>โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น เป็นหน่วยงานดำเนินกิจกรรมโครงการ ได้มีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานส่งเสริม ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑ อัตรา สามารถให้การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน ๖๐๐ คน เพื่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน ส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหนียวแน่นเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน</p>
---	---

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด ๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น ได้เรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และเข้าใจการรายงานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม iSingleForm
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษา สํารวจ และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด ๒. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม ๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง (ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน การแนะนำเรื่องมาตรฐาน ๔. ให้บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน ๕. จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๒๒๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๕ โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสถานะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎ ระเบียบและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสถานะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา รวมไปถึงการที่ประเทศไทยเริ่มนำแนวคิดการจัดเก็บภาษีคาร์บอนมาใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ตามกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเป็นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนทางอ้อมจากเชื้อเพลิงฟอสซิลอ้างอิงตามปริมาณ CO₂ ที่ได้จากการเผาไหม้ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บภาษีตามปริมาณ CO₂ ยกตัวอย่างเช่น ในรถยนต์โดยกำหนดอัตราตามความจุของกระบอกสูบ อีกทั้งกรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างการศึกษาแนวทางให้นำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้แบบเต็มระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการเดินทางสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ๒๐๕๐ และขยับสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ภายในปี ๒๐๖๕ โดยจะนำมาปรับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้า คือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลกระทบต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุด แนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้น การปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วยการหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาวเพื่อปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ควบคุมการจัด Carbon Footprint ขององค์กรอยู่เสมอ ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และ พฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และ มาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัด ข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสม</p> <p>จากความสำคัญของระเบียบ กติกาของโลกยุคใหม่ประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุน</p>

	<p>ด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก ล่าสุดประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๙) เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ เพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) ในปี ๒๐๓๐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๓% จากเป้าหมาย ๓๐-๔๐% คิดเป็น ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) และยังสามารถได้แรงผลักดัน พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) โดยคาดว่าจะบังคับใช้ในปี ๒๐๒๖</p> <p>ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริมกำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืนโดยจะดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ</p> <p>ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะหน่วยงานในส่วนภูมิภาคของ สปอ. ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่ม ขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงจัดทำโครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ให้ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน ให้มีการประกอบธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยกรอบแนวคิด BCG สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน สอดคล้องตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม เป้าหมายระดับประเทศและระดับโลก</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	ผลผลิต : มีข้อมูลในการบริหารจัดการน้ำ ผลลัพธ์ : โรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	จำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร มูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการมุ่งสู่การ ประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)
๙. งบประมาณ	๒๐๗,๑๕๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๖ โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืนด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน</p> <p>ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน ให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ อีกทั้ง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะประธานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม ได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน ให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ ต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ๒. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ๓. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจชุมชน ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน ๒๐ คน ๒. กิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจการ
๙. งบประมาณ	๕๐๓,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๗ โครงการยกระดับยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย</p> <p>สำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการและเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึงการแปรรูปและการตลาด รวมถึง การพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยีเกษตรแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ทั่วประเทศใน ๗๖ จังหวัด ภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro - Industrial Community : OPOAI - C) มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสินค้าเกษตรที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๙๐๐ ผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจน มีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ จากการสุ่มสำรวจติดตามข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการดังกล่าว ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (จาก ๑๙๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔) พบว่า มีมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ อยู่ที่ ๑๐.๑๔ ล้านบาทต่อปี/๑.๖๘ ล้านบาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๖ จึงยังไม่สามารถจำหน่ายออกสู่ตลาดในเชิงธุรกิจได้ มีเพียงร้อยละ ๓.๓๕ ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายผ่านทางสรรพสินค้า และในตลาดต่างประเทศเพียงบางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจ เพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อม สู่การเป็น Start Up หรือ SME ในอนาคตได้</p> <p>จากข้อมูลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการ</p>

	แข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยี หรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร/ ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๓. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ รายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น ๖๔๘,๐๐๐ บาท/ปี
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. เสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. ยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการทดสอบผลิตภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๑๘๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๘ โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการดำเนินงานขับเคลื่อนมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือระดับพื้นบ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค อย่างต่อเนื่อง</p> <p>สมอ.ได้ดำเนินการโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเป็นการสนับสนุนในด้านมาตรฐานและการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองเพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน</p> <p>ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้มอบหมายให้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่มีความพร้อม จำนวน ๒๐ จังหวัด ได้ดำเนินการเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระดับจังหวัด ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัด ภายใต้คณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระดับจังหวัด ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้การอนุญาตของราชการเป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อความต้องการของประชาชน กระทรวงอุตสาหกรรม จึงมีนโยบายให้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอีก ๕๖ จังหวัดที่เหลือ (รวมจังหวัดขอนแก่น) ดำเนินการเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด เพื่อให้สามารถให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้วเสร็จภายในจังหวัด โดยมอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับผู้แทนจากภาคราชการ สถาบันการศึกษา ที่เกี่ยวข้องดำเนินการพิจารณาให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด ในรูปแบบคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลักดันผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และแสดงเครื่องหมายรับรองที่ถูกต้อง ๒. ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในด้านเกณฑ์คุณภาพและกระบวนการผลิตตลอดจนผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๓. มุ่งเน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านการขอ มผช. จำนวน ๑๐๐ ราย/ผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน มผช.
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ร้อยละของจำนวนใบรับรอง มผช. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การรับคำขอ ตรวจสอบสถานที่ผลิต และเก็บตัวอย่างส่งหน่วยตรวจสอบ ๒. ตรวจสอบติดตามผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓. จัดประชุมรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มผช.
๙. งบประมาณ	๒๑๓,๐๕๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๙ โครงการส่งเสริมและพัฒนาตามมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามทิวสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีบทบาทที่หลากหลาย เป็นได้ทั้งผู้ผลิตผู้กระจายสินค้า และผู้ให้บริการ ทำหน้าที่ทั้งด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งจ้างงาน จุดกำเนิดของผู้ประกอบการรายใหม่ แหล่งฝึกอบรมของแรงงานประเภทต่างๆ ธุรกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการนำมาตรฐานมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างความได้เปรียบทางการค้า และเป็นช่องทางให้ผู้บริโภคเลือกสินค้าและบริการที่มีการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ในขณะที่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจำนวนมากมีปัญหาด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากส่วนใหญ่เริ่มต้นประกอบธุรกิจจากการมีประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง จึงมักจะขาดทักษะด้านการบริหารจัดการ รวมถึงผู้ประกอบการที่เริ่มต้นทำธุรกิจและอยู่ระหว่างยกระดับผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องใช้เงินทุนและระยะเวลา ในการพัฒนาให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม อย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแข่งขันทางการค้าทั้งตลาด ในประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานภารกิจพัฒนา และส่งเสริม SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการ ด้วยการกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้า และบริการ สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคตามพันธกิจของแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตอบโจทย์ประเด็นเร่งด่วนและนโยบายหลักของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)</p> <p>ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น หน่วยรับรองระดับจังหวัด ในฐานะผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ตระหนักถึงความสำคัญของภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนด้านการมาตรฐานให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ให้ยกระดับสู่มาตรฐานที่เหมาะสม ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ ของผู้ประกอบการระดับเอสเอ็มอี และวิสาหกิจชุมชนที่ไม่ใช่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ที่มีความต้องการเครื่องหมายการค้าสินค้าหรือบริการ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค เพื่อพัฒนาบุคลากรของผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มเป้าหมาย ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับรอง มอก. เอส และผู้ประกอบการ SMEs สามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ จึงเห็นสมควรเสนอโครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้า และบริการตามเกณฑ์มาตรฐาน มอก.เอส ๒. กำกับดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

	<p>๓. พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสินค้า และบริการตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด มอก.เอส การนำข้อกำหนดมอก.เอส ไปปฏิบัติการจัดทำเอกสารระบบการบริหารงาน ตามมาตรฐานการผลิตสินค้า และบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ ๓๐ ราย</p> <p>๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านการผลิตสินค้า และดำเนินงานบริการ ได้การตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ๕ คำขอ</p> <p>๓. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการได้รับการตรวจติดตามผลเพื่อการรักษาคุณภาพ ๒ ราย</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ผู้ประกอบการ SMEs ด้านงานบริการ ได้การตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๕ ราย</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. การรับรองมาตรฐาน มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)</p> <p>๒. การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมเอสให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและสื่อโฆษณา</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๖๒,๑๕๐ บาท/ปี</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น</p>

๔.๑.๑๐ โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง</p> <p>ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบกิจการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนิน โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบกิจการที่ดีสู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบกิจการที่ดีสู่ชุมชน ด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕๐ คน ๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ กิจการ ๓. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีความเข้าใจด้านธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเห็นโอกาสทางธุรกิจจากการดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ย ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี/กิจการ x ๑ กิจการ = ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๕๐ คน ๒. กิจกรรมการส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ จำนวน ๑ กิจกรรม
๙. งบประมาณ	๗๒,๕๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๑๑ โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p> กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้ให้ความสำคัญการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชน </p> <p> แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แผนงานและโครงการสำคัญ ๔.๑๔ โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศรายจังหวัด ๑๕ จังหวัด เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ทั้งด้านการบริหารจัดการและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และจะมีการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดต่อไป ซึ่งมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานดำเนินงานหลักในการขับเคลื่อนประเทศด้วยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และมีกรอบระยะเวลาดำเนินการ โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศคือการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน </p> <p> สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดการพัฒนามืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นไปตามเป้าหมายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง พร้อมกันนี้ได้รับการตรวจประเมินจากคณะผู้ตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ผลการตรวจประเมินปรากฏว่า จังหวัดขอนแก่น ได้คะแนนผ่านตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับ ๒ แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดขอนแก่น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดฯ การบูรณาการของงบประมาณตามแผนปฏิบัติการ การรวบรวมข้อมูลตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รายงานผลการส่งเสริม สนับสนุนยกระดับและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัด จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมหลักการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อรองรับการตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามระบบการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อรักษาระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ </p>
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงชุมชนในพื้นที่ ๒. เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัดของพื้นที่เป้าหมายจังหวัดขอนแก่น เพื่อขอรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามระบบการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

	<p>๓. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและการรายงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>๔. เพื่อให้สถานประกอบการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดต้นทุนในกระบวนการบำบัด รวมทั้งลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นกับสังคม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่ ๔ เทศบาล (ตำบลน้ำพอง, ตำบลลำน้ำพอง, ตำบลม่วงหวาน และตำบลกุดน้ำใส) ใน ๓ ตำบล (ตำบลน้ำพอง, ตำบลม่วงหวาน และตำบลกุดน้ำใส) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น</p> <p>เป้าหมาย กลุ่มผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม/พนักงาน/ชุมชนโดยรอบ/ภาคส่วนราชการ และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดขอนแก่น</p> <p>ตัวชี้วัด การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น</p> <p>- ชี้แจงรายละเอียดตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๔๙ ราย</p> <p>๒. ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดขอนแก่น</p> <p>- พิจารณาแผนงานและแผนปฏิบัติการ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๙ จำนวน ๖๘ ราย</p> <p>๓. จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ โรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>- อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๕๘ ราย</p> <p>๔. จัดอบรมให้ความรู้แก่ อปท. ในพื้นที่และผู้ประกอบการโรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>- อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑๐๐ ราย</p>
๙. งบประมาณ	-
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๑๒ โครงการตรวจติดตามร้านจำหน่าย

๑. ชื่อโครงการ	โครงการตรวจติดตามร้านจำหน่าย ภายใต้โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจภายใต้ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้าและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการค้าการลงทุนหลังจากวิกฤตโควิด ๑๙ ได้สิ้นสุดลง ปรากฏว่าการส่งสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) พบว่าผู้ให้บริการตลาดออนไลน์ (Online Marketplace) เป็นแพลตฟอร์มที่เข้ามาแข่งมากที่สุดเนื่องจากมีความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าน้อยกว่าค่าเดินทางไปซื้อสินค้าเอง ประกอบกับข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่มีข้อมูลเศรษฐกิจ พบว่าประเทศผู้ผลิตสินค้าหลักของโลก มีอุปทานส่วนเกินในระบบหลายหมวดสินค้า เช่น อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมี โภคภัณฑ์ เหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการจากประเทศดังกล่าวมีการปรับลดราคาสินค้า รวมถึงการระบายสินค้าคงเหลือผ่านการส่งออกสินค้ามาในช่องทางตลาดออนไลน์เข้าสู่ “สงครามการค้าโลก” โดยมีสินค้านำเข้าที่ไม่มีมาตรฐาน ส่งมอบถึงผู้บริโภคภายในประเทศเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าถูกต้องตามกฎหมายและมีมาตรฐานได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง</p> <p>หลายประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่จะนำเข้ามาใช้บริโภคภายในประเทศเป็นอย่างยิ่ง และมีแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) เกี่ยวกับการกำกับสินค้าในท้องตลาด ยกตัวอย่างเช่น สหภาพยุโรป (EU) ที่ประกอบไปด้วยกลุ่มการเมืองและเศรษฐกิจจาก ๒๗ ประเทศในยุโรปมีการกำหนด Regulation (EU) ๒๐๑๙/๑๐๒๐ of the European Parliament and of the Council of ๒๐ June ๒๐๑๙ on market surveillance and compliance of products and amending Directive ๒๐๐๔/๔๒/EC and Regulations (EC) No ๗๖๕/๒๐๐๘ and (EU) No ๓๐๕/๒๐๑๑ ที่กำหนดการตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้านำเข้า การจำหน่ายใน EU และเพื่อเป็นการควบคุมการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ด้านมาตรฐานสินค้า จำเป็นต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามธุรกิจขายสินค้าจากต่างประเทศที่ผิดกฎหมาย ที่เป็นสินค้าจากต่างประเทศทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ที่ได้เข้ามาค้าขาย อย่างผิดปกติในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค โอกาสและความอยู่รอดในการผลิตและ การทำธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมไทย โดยเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบมาตรการแก้ไขปัญหาสินค้านำเข้าไม่มีคุณภาพมาตรฐานและธุรกิจจากต่างประเทศที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๕ มาตรการหลัก (๖๓ แผนปฏิบัติการ) ทั้งนี้มีมาตรการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการตรวจสอบสินค้า ณ ด่านศุลกากร การเพิ่มอัตราการเปิดตู้สินค้า (Full Container Load) เพื่อตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (๒) เร่งเพิ่มจำนวนรายการสินค้าควบคุมภายใต้มาตรฐานบังคับ (๓) ส่งเสริมให้เข้าถึงการทดสอบและรับรองมาตรฐานเพื่อยกระดับสินค้า ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาและปกป้องผู้บริโภคให้มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตและยกระดับผู้ประกอบการไทยมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม</p>

	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำโครงการตรวจติดตามร้านจำหน่ายภายใต้โครงการส่งเสริม SMEs และ บูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการนำมาตรฐานไปใช้เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ควบคู่กับการออกมาตรฐานและกลไกการตรวจสอบที่จำเป็นต้องป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริม SMEs ไทย ควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทยให้มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จำเป็นต้องดำเนินการ บูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าที่ไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศและปกป้องผู้บริโภคให้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อให้เกิดการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนรวมถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของผู้บริโภค ในการบังคับใช้กฎระเบียบ/กฎหมายอย่างเข้มข้น ในการเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่จะมีกฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานในอนาคต</p> <p>๒. เพื่อให้ภาคเอกชนรวมถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของผู้บริโภค มีความความตระหนัก มีองค์ความรู้ด้านการมาตรฐาน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังสินค้าด้อยคุณภาพในแต่ละพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๓. เพื่อแสวงหาความร่วมมือเครือข่ายวิชาชีพด้านการมาตรฐานสำหรับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เข้าถึงการทดสอบและรับรองมาตรฐานด้วยห้องปฏิบัติการทดสอบ (Testing Laboratory) เพื่อยกระดับสินค้า</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>๑. เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของผู้บริโภค ได้รับการเตรียมความพร้อมในการเฝ้าระวังสินค้าด้อยคุณภาพ</p> <p>๒. เครือข่ายวิชาชีพด้านการมาตรฐาน สำหรับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เข้าถึงการทดสอบและรับรองมาตรฐานด้วยห้องปฏิบัติการทดสอบ (Testing Laboratory) เพื่อยกระดับสินค้า</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. จัดทำรายละเอียดโครงการ เสนอขออนุมัติดำเนินการ</p> <p>๒. กิจกรรมจัดอบรมสัมมนาเพื่อแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังสินค้าไม่มีคุณภาพ</p> <p>๓. กิจกรรมลงพื้นที่ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในท้องตลาด (Market Surveillance)</p> <p>๔. ติดตามประเมินผลโครงการ เสร็จรัดดำเนินโครงการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดเป้าหมายที่กำหนด</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑๕๔,๔๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการ สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	มหานครน่าอยู่ สังคมสุขภาวะที่ดี ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค	ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดี ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค	การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๖			การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๘

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. กำกับ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่โรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด กรณีฝุ่น PM_{๒.๕} และ PM_{๑๐}
๒. ร่วมออกหน่วยบริการประชาชนตามโครงการ “หน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน”
๓. ร่วมกิจกรรม จิตอาสา เราทำความดีด้วยหัวใจ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
๔. รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ในพื้นที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย ทั้งปี	ผลการ ดำเนินงาน	ร้อยละ
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค			
๑.๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๐๐	๑๔๕	๑๔๕
๑.๒ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และ ข้อบังคับต่าง ๆ	๑๐๐	๑๐๖	๑๐๖
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๓๐๐	๓๑๔	๑๐๔.๖๗
๑.๓.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น	๒๕๐	๒๕๙	๑๐๓.๖
๑.๓.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง	๕๐	๕๕	๑๑๐
๑.๔ ให้บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและ ผู้ผลิตชุมชน	๑๒๐	๑๒๗	๑๐๕.๘๓
๒. ดำเนินกิจกรรมโดยใช้งบประมาณประจำปี			
๒.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย (ทั้ง อก.)	๖๖๐	๙๒๙	๑๔๐.๗๖
๒.๒ พิจารณาเรื่องราวการอนุญาต การแจ้ง สอบถามหรือหารือเกี่ยวกับ โรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.วัตถุอันตราย	๓๐๐	๔๑๖	๑๓๘.๖๗
๒.๓ การกำกับ ตรวจสอบดูแลโรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.วัตถุอันตราย	๕๔๐	๕๔๕	๑๐๐.๙๓
๒.๔ จัดทะเบียนเครื่องจักร	๔	๔	๑๐๐
๒.๕ อนุญาตคำขอในการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	๑	๑	๑๐๐
๒.๖ การตรวจสอบกำกับประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (ครั้ง)	๖๙	๗๐	๑๐๑.๔๕
๒.๗ การออกไปอนุญาต ซื้อขายแร่ – ส่งออกแร่ – ใบอนุญาตขนแร่ ฯลฯ	๐	๐	๐
๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม			
๓.๑ จัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลองหนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น	๙๖	๙๖	๑๐๐
๓.๒ จัดชี้แจง ทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในพื้นที่ ด้วยหลักธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม	๕	๕	๑๐๐
๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ	๓	๓	๑๐๐

๓.๔ จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นที่ เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการที่เลี้ยง	๒	๒	๑๐๐
๔. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่			
๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๔.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๕. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม			
๕.๑ สสำรวจพื้นที่เป้าหมายและเชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมกิจกรรม เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๒	๒	๑๐๐
๕.๒ จัดกิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการ/ศึกษาดูงานเครือข่ายที่ ประสบความสำเร็จ/กิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายอุตสาหกรรม รักสิ่งแวดล้อม	๒๐	๒๑	๑๐๕
๕.๓ ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการโครงการของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๖. ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)			
๖.๑ อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด ทาง Online และ Offline รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน	๓๐	๓๐	๑๐๐
๖.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ	๕	๕	๑๐๐
๖.๓ บริหารจัดการโครงการของ สอจ. ๗๖ จังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๗. โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)			
๗.๑ จัดทำแผนงาน แผนปฏิบัติการ และแผนการสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ ในการขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ (ไม่มีค่าใช้จ่าย)	๑	๑	๑๐๐
๗.๒ จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ รวมถึงคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงาน แผนปฏิบัติการ แผนการสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนแนวทาง การพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตามรูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสม	๑	๑	๑๐๐
๗.๒.๑ จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๗.๒.๒ จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑	๑	๑๐๐
๗.๓ จัดกิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับ ชุมชนนิเวศ และศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบ ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ในรูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสม	๑	๑	๑๐๐
๗.๓.๑ จัดกิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้	๑	๑	๑๐๐
๗.๓.๒ การศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบ	๑	๑	๑๐๐

ภาพกิจกรรม

โครงการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในภูมิภาค

กิจกรรม ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัด สํารับนำไปประเมิน องค์ความรู้ ที่นำไปถ่ายทอดและให้คำปรึกษาแนะนำ เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ผล ๑๔๕ ราย เป็นไปตามแผนการดำเนินการ

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ด้วยการจัดกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และการรายงานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม (i-SingleForm) ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ วันพุธที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ โรงแรมเลอ แคนเซีย ถนนพิมพิสุต อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ผล ๑๔๕ ราย

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ รวมทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภท การผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับฝ่ายโรงงาน ศูนย์ภาคฯ นักวิชาการ ภาศึเครือข่าย ในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการ ณ สถานประกอบการ เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ผล ๓๑๐ ราย

กิจกรรมให้บริการ ให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชน ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด เพื่อยกระดับเอสเอ็มอีไทยในธุรกิจยุค ๔.๐ สู่มาตรฐานสากล พร้อมแข่งขันในตลาดโลก เป้าหมาย ๑๒๐ ราย ผล ๑๒๔ ราย

ภาพกิจกรรม

โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)

ภาพกิจกรรม

โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดขอนแก่น และการจัดทำแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

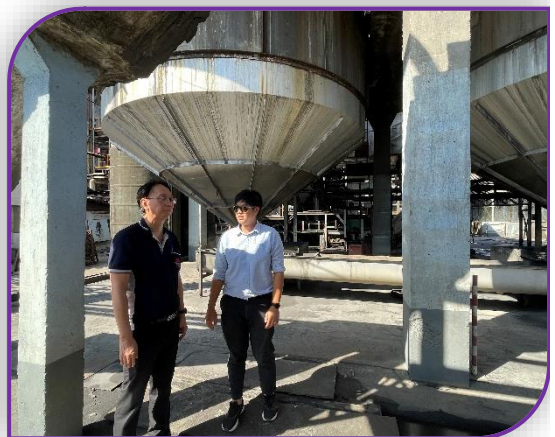

ภาพกิจกรรม

โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง หนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

กิจกรรมชี้แจง ทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถาน ประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในพื้นที่ ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการที่เลี้ยง

ภาพกิจกรรม
โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อม

**one
MIND**

**กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000**